

Farqîn:
Bê
dengbêjî
nabe

R16

Seyfo ji bîr nekin!

► Ji serencama komkujiyên ku di dema osmaniyan de li ser komên olî û kêmnetewan pêk hatine yek ji Seyfo ya li hemberî suryaniyan e. Di salên navbera 1909 û 1915'ê de tevî ermenî û kurdan bi deh hezaran suryanî jî tene qetilkirin û sirgûnkirin.

► Piştî ku komkujîya ermeniyan ji aliyê gelek dewletan ve weke 'jenosid' hat pejirandin Seyfo ya ku di encamê de nêzikî 300 hezar suryanî hatine kuştin jî hat rojevê. Gelê suryanî dixwaze Seyfo we komkujî bê qebûlkirin û tanzîmkirin. **R02 - 3**

LÊ
KO
LÎN

Mehmet Gültekin **R14**
Sirgûnkirina kurdan!

KÎR
MAN
CKÎ

Nadire G. Aldatmaz **R13**
Ziwan û millet

WE
LA
T

Meletî **R10-11**

HÛ
NE
R

'Her Roj Yek Dolar' **R15**

Kobanê:

Birçîbûn û nexweşî

Bi vegera şêniyê Kobanê ku ji ber şer koçî Bakur kiribûn arîşeyên nû her zêde dibin. Xetereya birçîbûn û nexweşîyan tahde dide şêniya ku vegeriya ye û bo ku rê li ber nexweşîyan bê girtin û mayînen ku DAIŞ'ê çandine bêne paqijkirin jî banga rayedaran a li gel cîhanê didome. Li hêla din bi zêdebûna gelheya nava bajêr jî kêmasiya ard û xwirekan destpêkir. Her wiha ji ber termên endamên DAIŞ'ê gelek ajalên jardar jî li nava bajêr peyda bûne. **R08 - 9**

Barzanî: Êzdî wê çarenûsa xwe diyarkin

Serokê RHK'ê Barzani ragihand ku ji bo Şengal bibe parêzgeh ewê hewlbidin, ewê rê nedin ku Heşdî Şabî destwerdana Herêma Kurdistanê bike. Barzani got ku wê ezdî çarenûsa xwe bixwe diyar bikin. **R06**

Rojev Musil û serxwebûn e

Serokê Rêveberiya Herêma Kurdistanê (RHK) Mesûd Barzanî li ser vexwendina Washîngtonê di rojên pêş de serdana Emerîka'yê dike. Te gotin ku bi serdana Barzanî, ragêşiya li ser têkiliyên Hewlêr û Washîngtonê ya ku bi awayekî nexuyayî didome dê bi dawî bibe û di navbera herdu peytexten de rûpeleke nû bê vekirin. Çavîrê ye ku Barzanî nerazîbûna xwe ya di derheqê polîtîkayên Emerîka'yê ku Iraqê weke esas digirin bîne ziman. **R04 - 5**

Siwar Bedirxan

Proseya komkujiyan a deshilatdariya osmanî ku bi awayekî sistematîk li hemberî xelkên ‘xeyrî misîlm’ da destpêkirin bi dehan komên olî, mezhebi, netewî di deraxekî ‘serjikirinî’ re derbas kir béguman. Ermen, suryanî, çihû, mesihî, elewî, kurd, laz, çerkez û hwd. Şûrê osmaniyan li ser erdnîgara rengîn a govenda gelan li stûyê van hemûyan şidî û seranserî xakê zivirand bazara kadawrayan. Helbet ‘însafa’ osmaniyan herî zêde li mala ermeniyan bû mêvan lê gelên din jî bi têra xwe av ji wê kaniyê vexwerin. Bo minak kurd, elewî, rûm û mixabin suryanî. Ew serencama ku ji 24’ê Avrêla 1915’an gihîşt asteke herî tirsnak jêrgeha xwe ji qetliyamên din dagirtibû. Lê ew dirok bû daliqandina alaya bêbextiyê ya li lûtkeya herî bilind. Di ber re jî suryanî hebûn ku ‘divê bihatana şuştin’. Di wê demê de deshtilatradariyê bi mehkûmkirin û sirgûnkirina rewşenbîrên ermenî îşareta pêspirka xwe ya bi qetliyamkarên cihanê re nişan da. Destpêka sist hêdî hêdî ber bi bagehbûnêve diçû û di demeke nêz de gihîşt kendalê herî bi xof û patoza hêranê dest bi gerê kir. Li hêlekê sirgûna rewşenbîrên ermenî, rûm û sûryaniyan li dar bû, li hêla din jî leşkerên dewleta osmanî êrişî ser gund û malên xelkên sûryanî, ermenî û ruman dikir.

Xelkê sûryanî yê ku niştecihên Mêrdîn, Colemêrg, Sêrt, Dilok Riha û Amedê bû nikarîbûn rê li ber komkujiyê bigrin û ji hêla dewletê ve ketin çefikê. Ne dengê ku ji dêran radibû têrî hewarê kir û ne ji yezdanên li esûmanan gihîşt hewara wan û osmanî ezrailê herî bêbext bû li ber deriyên wanên kilîtnekirî. Xwîna ermeniyan ket ser ya suryaniyan, ya cihûyan ket şopa ya rûman, elewî li ser diwarên mesihîyan de ketin xarê û kurd bi şûrên ku xwîna hemûyan lê ziwa nebibû hatin ‘hembêzkirin’. Di vê heşermeşerê de gel û komên ku karibûn hinekî li ber xwe bidin an şemaqa sertextan hinekî lê vegerînin jî hebûn lê suryanî ne xwedî hêzeke bi vî rengîbûn jî û wan jî derba herî giran li ser rûyê xwe hewandin. Rewşenbîrên wan kêmbûn, nikarîbûn di wê demê de ji raya giştî ya cihanê re komkujiyê eşkere bikin û ragihînin. Ji komkujiya li ser xelkê sûryanî yên niştecihên Mêrdîn, Amedê re (Fermana Filleha yan jî Sayfo) dihat gotin. Ev gotin hîn jî di bîra xelkê de ye û berbelav e.

Qetliyama suryaniyan ku her tim di bin siya qetliyama ermeniyan de maye pir nehatiye zanîn, ragihandin û li ser lekolin nehatiye kirin. Raya giştî û cihan jî wê pir hayidar nebûye. Lê li gor lêkolîn û xebatên ku li ser qetliyamê hatine kirin, di encama bûyerê de di navbera 270 hezar û 300 hezarî de welatî hatine kuştin. Bi hezaran malbat radestî koçberiyê bûne û mal û

milkkê wan hatiye wêrankirin. Her çiqas rastiya mijarê jî wê encamê mezintir be jî, dewlet û nêzikahiya fermî çawa ku di hemû berpîrsiyariyên xwe de tiştêkî din dibêje, di derheqê qetliyama suryaniyan de jî rastî berevejî hatiye qebûlkirin û fêrkin. Her çiqas ku dewleta Tirkîyê yê heta niha tiştêkî berbiçav negotibe jî li gor agahiya fermî, qaşo wê demê gelê suryanî li hemberî dewletê serî rakirîye û hêzên çekdar li hember dewletê avakirine û êrişî derdorê kirine. Lê ew nêzikahî helwesteke ku herkes nasdikeye û jî rastîyan dîr e. Li gor agahiyan tenê li Amedê beriya Yekem Şerê Cihanê 173 hezar 945 suryanî hebûne û piştî şer ew hejmar daketiye 30 hezar û 260 kesî. Dîsa li Mêrdînê beriya şer hejmara suryaniyan 73 hezar 943’ê ye û piştî şer ew hejmar jî daketiye 24 hezar û 70 kesan. Bi minasebata 100 saliya komkujiya ermenî û sûryaniyan li hemû dinyayê û li Bakurê Kurdistanê û li Tirkîyê yê xelkê ermenî û sûryanî bi rêzeçalakiyan dixwazin komkujiya ku li ser wan hatiye kirin jî aliye dewleta şoppir a osmaniyan ve bê pejirandin û lêborîn ji wan bê xwestin lê tîrsa ku ji wê rojê ve ketibû marîpîştâ wan hîn jî venekîşîye ji xwîn û damarên wan.

“Divê komkijî baş bêne tehlîlkirin”
Midûrê Giştî yê Rojnameya Sabro’yê Tuma Çelik jî yek kесе ku heman daxwazê dike û bo wê jî danûstendina xwe ya bi vî

rengî didomîne li ser bûyer û Komkujiya Sayfo ya ku li ser sûryaniyan hatibû kirin rawestiya û da zanîn ku Tirkîyê mîratxwira dewleta osmanî ye û tiştên ku pêk hatine napejirîne û ev yek jî dibe sedem ku kêşe mezintir bibe. Di berdewamiya axaftina xwe ji deTuma Çelik li ser bûyerên 1915’an rawestiya û wiha got: “Li gor min di binge-ha vê komkujiyê de desthilatdariya 1915’a ye. Divê bûyerên ku desthilatdariya 1915’an dane destpêkirin baş bêne tehlîl kirin. Eger ew bûyer neyên tehlîl kirin û neyên zanin em wisa difikirin ku ew ê komkujiyên ku hatine kirin neyê ronîkirin û ew ê rê li ber komkujiyên din jî vebe. “

“Armanç yekparêzî ye
Di berdewamiya axaftina xwe de Çelik li ser înkarkirin û asimilasyona Tirkîyê ya li ser xelk, ol û baweriyên jî rawestiya û eşkere kir ku Tirkîyê bi politikayên xwe bi tenê ne komkujiyên berê înkâr dike û niha jî komkujiyê didomîne. Her wiha Çelik ragihand ku komkujiya ku li ser xelkê sûryanî hat kirin komkujiyek fîzîkî bû û dewletê dixwest li nav sinorên wê jî bilî tirkan û misilmanan tu kes nemîne. Çelik amaje bi wê yekê jî kir ku xelkê dewleta osmanî ji holê ranebûye feraseta wê bi sazi û dezgehên Komara Tirkîyê li ser piyan maye û dewleta osmanî bi Komara Tirkîyê re dirûv guherandiye. Çelik wiha berde-wam kir: “Hinek dibêjin ku împaratoriya

osmanî di 1918’an de piştî herba cihane ya yekemîn belav bû û dewletek nûh derket hole. Li gor min rewşeke wisa û tiştêkî wisa tune ye. Împaratoriya osmanî xwe guhurand sinorên xwe guherand. Lê bi mantîq, bi saziyan hebûna xwe domand. Desthilatdariya Cemiyeta Îttîhat û Terrakî heta îro li Tirkîyê berdewam dike. Ew wê demê bi nave Cemiyeta Îttîhat û Terrakiyê bû. Piştê jî navê xwe Partiya Komarî ya Gelan. Wê ferasetê hebûna xwe Partiya De-morâtê jî domand. Îro jî partiyên ku li ser desthilatdariyê ne vê feraseta didominin. Feraseta wan yekparezî ye. Ji doh heta îro dixwzin nasnameyek tirk, Misilman û Sunne derxin hole.

“Jenosîdeke bi bername li dar bû”
Li hêla din Çelik ragihand ku proseya sistematîk a li ser xelkê ermenî û srûryanî di sala 1915’an de nehatiye kirin û beriywa wê di sala 1909’an de li bajarê weke Riha, Edeneyê ermenî û sûryanî hatine qetlîkirin û jenosîda li ser kêmnêteweyan bi awayekî sistematîk berdewam kirîye. Her wiha Çelik amaje bi wê yekê jî kir ku komkijyên ku li ser xelkê kêmnêtewe yan heyî bi bername û ji hêla kesên pispor ve hatine amade kirin û sal bi sal ew li ser hin netewe û ol û bawerî-yan hatiye sepandin. Çelik bal kişand ser jenosîda xelkê sûryanî yên Colemêrgê jî û wiha axivî. Di sala 1915’an bi şiklekî sistematîk û rêxistinkirî komkuji li tevahiya osmanî bi erîşên çeteyan hat organizekirin. Jenosîdeke ku bi destê leşkerên osmanî hatiye kirin heye. Vê jenosîda bi bername berdewam kir. Di sala 1924’an de nestûri-yên ku li Colemêrgê bûn hatin sirgûn kirin. Di sala 1942’an de Baja Heyîne diisa anîn. Di salen 1950’î de bi Bûyerên 5-6’êllonê hatin kirin. Bi salên 1970-1980’yî êrişî kurdan kirin û hîn jî êrişên li ser kurdan berdewam dikin.”

“Dêr û manastir kirin mizgeft”
Çelik di berdewamiya axaftina xwe de bal kişand ser daxuyaniyên rayedarên Tirkîyê jî û ragihand ku rayedar dibêjin, ‘eger em jenosîda li ser xelkê sûryanî û ermeniyan hatiye kirin qebûl bikin ew ê doza tazmîna-tan bikin.’ Çelik her wiha eşkere kir ku ew doza tazmînatan nakin. Li hember xwîna xwe doza xwînê nakin û mebesta wan ne pere ye û ew jî rayedaran samimîbûn û duristbûnê dixwazin. Çelik her wiha da zanîn ku bi pêkhatina tevkujiyê re mal û erdên wan dêrên wan hatin şewitandin û eger rojeke dewletê ew gundên wan ê hatine şewitandin îadeyî wan bikira bi awayekî çêker nêzikî wan bibûya ew ê dilê wan rihet biba. Çelik axaftina xwe domand: “Dewlet her dem dibêje ku ‘1915’an were qebûlkirin ew ê tazmînatê bixwazin,’em bi nêzikatiyek feodal nêzikî vî kari nabin. Em li hember xwîna me ya rîjiya ye em xwînê naxwazin. Lêbelê lazime em wê samîmiyetê bibînin. Bi sedan dêr û manastirên me yen ku hatine xera kirin, sewitandin û hatine wêrane kirin hene eger bi awayekî sembolîk jî be dewlet wan restore bike û wana bide weqfên sûryani yan wê demê ew ê karibim bibêjim dewlet samimî nêzikî meseleyê

Tuma Çelik

dibe. Ez dizanim ku li gundan erdên ku di destê wandene yên bapîrên min in. Ez tazmînatê naxwazim, pêdiviya min bi wî erdî tuneye. “

“Dêr û manastir kirin mizgeft”
Lê hêla din gellek dêr û manastirên xelkên ermenî û sûryanî jî ji hêla dewleta Tirkîyê ve weke mizgeft hatin restore kirin û guhertin di wan de hatin kirin. Dêr û manastirên xelkê ermenî û sûryanî yên nehatin guhertin ji hêla Tapû Kadastroya dewletê ve hatin firotin û weke kargeh hatin bikaranînin. Çelik bal kişand ser rûxan-din û wêrankirina dêr û mizgeftên sûry-aniyan jî û da zanîn ku xelkê sûryanî jî ber vê yekê aciz in û nabe ku dêr weke mizgeft bêne guhertin û dêrên xelkê sûryanî bi darê zorê jî wan hatine stendin û pêdiviya xelkê Misilman jî bi dêrên sûryaniyan tuneye guhertina dêran politikayeke dewletê ye.

“Li Cizîrê rê li ber komkujiyê girt”
Rêvebirê Komîteya Komîteya Sayfo 100 SalSîmon Polî yê li Konfederesayona Komeleyên Sûryanî de di gireva birçibûnê de bû ji BasNûçeyê re axivî û eşkere kir ku mebesta wan a çalakîyên îsal ew ê ku dewleta Tirkîyê komkijiyê nas bike û înkare bi dawî bike. Her wiha Polî da zanîn ku fe-raseta dewleta yekparêzî xeternake û eger desthilat-dariya siyasî ya niha înkare bidomîne û bi rastîyan re rû bir û nemîne ew ê komkujiyên din jî pêk werin û ew niha dibînin ku li ser xelkê kurd jî komkuji tê kirin. Polî dest nişan kir ku greva wan a birçibûnê bi tenê ne ji bo xelkê sûryanî bi tenêye daxwaze wan ew e aramî û aştî li herêmed pêk were û ew careke din jenosîd li herêmed pêk neye.

“Proseya çareseriyê bo me giring e”
Polî, her wiha veger û daxwaza xelkê sûryanî ya vegera cih û warên xwe jî bi bîr xist û ragihand ku zêdeyî 4 sala ye li Bakurê Kurdistanê proseya çareseriyê heye û bi wê proseyê re hêviyên aştiyê bi xelkê re çêbûne û xelkê sûryanî yên li diaaporayê jî dixwazin vegerin welatê xwe û ew jî piştgiriyê didin proseya çareseriyê. Polî da zanin ku di salên 90’î de gellek gundên wan jî hatin şewitandin û xelkê sûryanî yên jî ber komkijiyê filitibûn ji di wê demê

Aynur Özge

ji welêt derrketin û çûn sirgûnê. Polî da zanin ku hin malbatên sûryanî vegeriya ne û ew hêvî dikin ku bi encamên proseya çareseriyê re hemû xelkê sûryanî bèn û li welêt bi cih bibin. Polî wiha berdewam kir: “Sedemên ku gel çû diasporayê hebûn. Bi jenosîdê re gelê me belav bûn. Piştî salên 70’yî koçberiya me ya Evrûpayê zêde bû ev di salên 90’ê jî berdewam kir. Gundên me jî hatin sûtandin. Ew yek ne bi dile me bû. Em bê dil ji welatên xwe derketin û koçber bûn. Anha ji bona vergerê hinek hêviyên me hene û hinek ji me jî vegeriyan. Ez baş hejmara wan nizanim. Gundên ku hîn nûh tê de xanî tèn çêkirin hene. Ez dikarim bêjim tesîra proseya çareseriyê li ser vegera xelkê me jî heye. Proseya çareseriyê jî bo vegera xelkê me jî bû hêviyek.”

“Dewlet dagirker e”
Di berdewamiya axaftina xwe de Sîmon Polî da eşkere kir ku dewleta Tirkîyê ya li ser mirata osmanî rûnişt piştî jenosîda mirovên dest bi jenosîda çand kulturê kiriye û mal û milkên wan jî dagir kiriye. Polî ragihand ku dewetê hemû tiştê wan jî wan stendîye û hinek eşîrên kurd jî tev-kariyê bi dewletê re dikin û erd û zeviyan xelkê dixwin û nadin wan. Polî da zanîn

Qetliyama suryaniyan ku her tim di bin siya qetliyama ermeniyan de maye pir nehatiye zanin, ragihandin û li ser lekolin nehatiye kirin. Raya giştî û cihan ji wê pir hayidar nebûye. Lê li gor lêkolîn û xebatên ku li ser qetliyamê hatine kirin, di encama bûyerê de di navbera 270 hezar û 300 hezarî de welatî hatine kuştin.

ku dixwazin kêşeyên xwe bi demokrasiyê ve çareser bikin û naxwazin ew û xelkên herêmed dilê hevdu bihêlin û divê malên wan bèn dayîn. Polî behsa kêşeya zeviyan Dêra Mor Gabriel jî kir û eşkere kir ku herçend tapûya derê hebe jî dewletê erdê derê dagir kiriye û daye gencîneya dewletê û weke yê xwe dibîne û dewlet dagirkeriya xwe li ser wan didomîne.

“Emê doza mafên xwe bikin”
Kordinatora Navenda Jinên Sûryanî (SURKADÎM) Aynur Özge jî da zanîn ku heta siyasatmedarên kurd guhê xwe bigrin û perdeyan bidin ber çavên xwe ew ê kom-kijiyê nebinin û eger ewe komkijiyê nebinin jî ne mimkûne li Tirkîyê aştî pêk were û xelkên cihêreng bi hev re bijîn. Özge mebe-sta çalakîyên xelkên sûryanî yên li Tirkîyê û cihanê jî eşkere kir û wiha got: “Heya ku Tirkîyê ve komkûjiye qabûl neke aştî

SalSîmon Polî

çênabe. Heviya me ji Tirkîye ew ê ku bila lêkolîna bike, bila arşivan nerûxe,çî kirine çî nekirine bila derkeve holê. Di Peymana Lozanê de ji bona gelên me tu hêq tuneye. Em dixwazin mafên me yên rewya bikevin destûran û rê li ber demokrasiyê vebe. Re-cep Tayyip Erdoğan çend sal edesthilatdare rojekê devê wîpeyva sûryanî derneketiye. hemu cihane re dibêjin ku emê tûcar denge xwe kêm nekin, her tim em ê behsa mafên xwe bikin.

“Bi kurdan re yekîti heye”
Di berdewamiya axaftina xwe de Özge nûnertiya xelkê sûryanî a di Parlementoya Herêma Kurdistanê jî de bi bîr xist û da zanin ku Herêma Kurdistanê di gel 5 parlamenan di wezarête de kontenjana wezîrekî jî daye wan û ew yek jî wan gellekî kêfxweş dike û bawerîya wan bi demkrasi-ya Herêma Kurdistanê heye. Özge eşkere jî kir ku ew li Bakurê Kurdistanê jî piştgiriyê didin HDP’ê û ew hêvî dikin ku HDP bendê derbas bike û bikeve meclîs e. Özge hevkarî û yekgirtina xelkê sûryanî û kurd a li Rojava jî bi bîr xist û amaje bi wê yekê jî kir ku eger di serdema komkijiyê de xelkê kurd weke niha bi rêxistin bûya ew ê destûra dewleta osmanî neda kul i hember xelkên ermenî û sûryanî tevkuji bê kirin û ew ê kurdan rê li ber tevkiijiyê bigirta. Özge wiha berdewam kir:” Şoreşa Rojava şoreşek e mezin e. Em jî bo Tirkîyê jî vê dixwazin. Tiştê ku me xeyal dikir xelkê Rojava pêk anînin. Li Xabûr êrişê

“Dewletên komkujiyê nas dikin”
Özge dest nişan kir ku, Hollanda, Avus-turya û Ermenistanê heta niha komkuji sûryaniyan a bi navê Sayfo naskirine û ew nasîna komkujiyê jî dibe sedem ku îmaja Tirkîyê xirab bibe û rê li ber pêşketaîna Tirkîyê digre. Her wiha Özge daxuyand ku ji ew rê li ber asimilasyonê li ser xelkê sûryanî bigrin wan li Stenbolê dibistanek jî vekirîye û derfetên wan tunene ku ew wê dibistanê li ser piyan bihêlin lewre dibistan taybet e û hemû pedîviyên wê ew dabîn dikin dewlet alikariyê bi wan re nake û baca ku ji wan distîne li wan xerc nake û gendeliyê dike.

Hewlêr-Washington

Rojev dahatûya Iraqê û operasyona Musilê ye

Serokê Rêveberiya Herêma Kurdistanê (RHK) Mesûd Barzanî li ser vewxwîna Washingtonê di rojên pêş de serdana Emerîka'yê dike. Te gotin ku bi serdana Barzanî, ragêşiya li ser têkiliyên Hewlêr û Washingtonê ya ku bi awayekî nexuyayî didome bi dawî bibe û di navbera herdu peytexten de rûpeleke nû bê vekirin. Çavîrê ye ku Barzanî nerazîbûna xwe ya di derheqê politikayên Emerîka'yê ku Iraqê weke esas digirin bîne ziman û bo ku Qesra Spî di derbarê serxwebûna Kurdistanê û nêzikahiya kurdan a têkildarî dahatuya Iraqê de bi zelalî bide famkirin.

Wek tê zanin sala çûyî çavîrê bû ku Barzanî serdana Emerîka'yê bike lê ji berk u Qesra spî daxwaza wî ya derxistina YNK û PDK'yê di listeya terorî de qebûl nekiribû û li gel vewxwîna Washingtonê jî Barzanî neçûbû Emerîka'yê. Piştî ku di demeke nêz de herdu partiyên kurd jî nava listeya terorîzmê ya DYA'yê hat derxistin nêzikahiya RHK'ê jî guhêrî û têkiliyên di navbera herdu aliyan de careke din ber bi baştirînbûnê ve çûn. Bi boneya geşedanên têkildarî mijarê serdana Barzanî ya li gel Qesra Spî careke din hat rojevê û vewxwînameya DYA'yê vîcarê bi erênî hat bersivandin. Li gorî wê jî her çiqas ku diroka serdanê ne zelal be jî di demeke nêz de Barzanî bi şandeyeke kurd ve diçe DYA'yê.

Berpirsê Tekiliyên Derve yê RHK'yê Felah Mustafa di derbarê serdanê de agahî dan diyar kir ku diroka serdanê hatiye diyarkirin lê ji ber hin tiştan ew nayê ragihandin lê di demeke pir nêz de Serokê RHK'ê diçe Qesra Spî û wê di çend rojan de diroka serdanê jî bê eşkerekirin. Mustafa herwekî din da zanin ku ewê di serdanê de mijara tekiliyên Bexda-Hewlêr, Hewlêr-Washington û Washington-Bexda'yê jî dê bîn rojevê û wê şandeya Kurdistanê bo ku di tekiliyên bi Bexda'yê re Hewlêr li ber çavan bê girtin hin mijar bîne şirovekirin.

Di vê navberê de Barzanî ku hevdiîna xwe ya dawî ya bi Barack Obama re di Gulana 2012'an de pêk anîbû, di serdana niha de dê careke din bi Obama re li hev bicive. Xeynî Obama dê Barzanî bi Cîgirê Serokê DYA'yê Joe Biden re jî li Qesra Spî civînekê pêk bîne. Cîgirê Wezîrê Karên Derve yê DYA'yê Breet McGurk jî di derbarê serdana Barzanî de agahî dan çapemeniyê û ragihand ku haziriyên bo serdana Barzanî bi berfirehî didomin û wê serdan di demeke kin de pêk were.

Li aliyê din balkêş e jî ber ku serdana Barzanî piştî serdana Serokwezîrê Iraqê Haydar Abadî bi demekê kurt pêk tê. Li bendê ye ku di hevdiîna Obama û Barzanî de dahatuya Iraq û Kurdistanê, operasyona mezîn a jî bo Musilê û têkoşîna ku dê li dijî

DAIS'ê bê dayîn bê muzakerekirin û hin biryarên têkildarî rewşa Rojhilata Navîn ên girîng bîne stendin.

“RHK teminata ewlehiya gerdûnî ye”

Pisporê Têkiliyên Navdewletî û Ma-mosteyê Zankoya Selahaddîn Dr. Musa Kaval di derheqê serdana Barzanî ya sala çûyî ku jî bo dernexistina PDK û YNK'yê di nava listeya terorîzmê ya Emerîka'yê de pêk nehatî û li ser serdana kû wê piştî bicîhkirina daxwaza Kurdistanê ya ji aliyê Emerîka'yê ve pêk were nêrînên xwe bi rojnameya me re parvekir û da zanin ku şerê ku Pêşmerge li dijî DAIS'ê dimeşîne dibe sedem ku gelek nêzikahiyê li gel RHK'ê bigu-hirin.

Kaval anî ziman ku têkoşîna ku Pêşmerge dimeşîne dibe wesîle ku Kurdistan li gel hêzên mezin ên ku dixwazin berjewendiyên xwe yê li Rojhilata Navîn biparêzin bibe aktoreke sereke û wiha pê de çû; “Hêzên mezin û tekiliyên navdewletî êdî neçar in ku Kurdistanê weke şîrekê qerase li ber çavan bigirin û li herêmê bi Kurdistanê bişewirin. Kurdistan li hemberî hêzeke wek DAIS'ê ku ewlehiya gerdûnî dide ber gefan şer dike û xizmeta ewlehiya gerdûnî dike. Ew jî dibe sedem

ku RHK li gel DYA'yê bêhtir girîngtir bibe û gotinên Kurdistanê li ber çavan bîn bîne girtin. Egera ku komên radîkal li Rojhalata Navîn deh salên din jî hebûna xwe ya niha biparêzin û gefan li ewlehiya gerdûnî bixwin. Li gel vê rastiyê RHK welatê tekane ye ku li Rojhilata Navîn xwedî istiqrar û ewlehiyê ye. Wek tê zanin beriya emeke kin Serokwezîrê Iraqê bo DYA'yê hat vewendin û hevdiîtin di navbera wî û Obama de pêk hat. Balkêş e ku hema piştî Abadî vîcarê birêz Barzanî hatiye vewendin. Ew

dide xuyakirin ku êdî hatiye famkirin da ku li Iraqê tenê ne Bexda ye û bi qasî Bexdayê niha Hewlêr jî bûye xwedî gotin û biryar stendinê. Ew pêveçûneke zor girîng e û divê ew rastî weke serfiraziyeke Kurdistanê jî bê zanîn û qebûlkirin. Tekane aktore ku di mijarên weke ragêxiya di navbera şî û

sunneyan de, şerê bi DAIS'ê re û mijarên din ên ku Rojhilata Navî eleqedar dikin de Kurdistan xwedî politikaya herî pozitif û nermtir e. Ew jî encameke wiha berz dike da ku hemû hêzên navdewletî û dewletên mezin ên ku li Rojhilata Navîn xwedî maf û berjewendiyên in Kurdistanê li ber çavan bigirin û pişt re gavan biavêjin û Kurdis-tanê wek muxatap qebûl bikin.

Siyaseta Kurdistan jî bo destûra nû civî-ya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî, bi mebesta li gel destûra nû û dema erka serokatîya herêmê, mijarên wek; Şerê Pêşmerge yê li dij DAIS'ê dimeşîne, Opera-syona Mûsilê, Serdana wî ya Amerîkayê û mijarên din ên ku di rojeva Kurdistanê de ne, nêrînên wan wergire, li Ofisa serokatî-yê ya li Pîrmanê bi nûnerên partiyên siyasî yê Kurdistan û civata tirkmen û mesîhi-yan re civiya û jî nûneran xwest ku jî bo pêvajoya amadekariya destûra nû û dema erka serokatîyê lez bikin û xwe jî daxuyani-yên ku dikarin peşkê li geşedana wan bide xwe dîr bikin. Barzanî destnîşan kir ku ev destûr jî bo welat û gel tê amadekirin û jî ber vê yekê jî divê bi giyanekî niştimanî bê nivisandin. Barzanî, di derbarê dema erka serokatîyê de jî diyar kir ku ev mijarek e ku aliyên siyasî çareser bikin û jî aliyan xwest kutafilê vê mijarê çareser bikin. Di peyama di derbarê naveroka vî civîna ku nûnerên PDK, YNK, Goran, Yekgirtû, Komel, Partiya Sosyalist a Kurdistan, Tevgera Îslamî ya Kurdistan, Partiya Komunist a Kurdistan, Zehmetkêşan û nûnerên civata Tirkmen û Mesîhi yê Par-lamena Kurdistan beşdar bûn de nûneran desnîşan kirin ku di demeke wiha hestiyar de divê hêza Pêşmerge ku barê herî giran ê vê pêvajoyê hilgirtiye ser xwe bi her awayî bê piştgirîkirin û yekîtiya siyasî bê pêkanîn. Di vê peyama ku jî ber alîkariya çekdarî ya RHK kirine, jî Hêzên Hevpeyman û dewletên dost re spasî hatiye pêşkêşkirin de, her wiha hatiye destnîşankirin ku tekane rêbaza çareserîya pîrsgirêkên di navbera Hewlêr û Bexdayê de, rêbaza diyalogê ye, meşandina pêwendiyên li

ser hêmanên dostî û wekhevî yê bi welatên cîran re wê sûdê li RHK jî bike û di encama meşandina van pêwendiyên de wê herêm aramtir bibe. Di peyama ku pêwistiya di bin banê Wezareta Pêşmerge de yekdestkirina hêzên Pêşmerge hatiye destnîşankirin de her wiha pêwistiya di çarçoveya daxwazên hevpar ên aliyên siyasî de çareserkirina şeweyê hilbijartina serokê herêmê û destûra nû, di derbarê mijarên wiha de bi hendazeyî helwestîna berpirsyar û kesên siyasî û alîkarîkirina endamên Lijneya Amadekar a Destûra Nû jî grîng hatiye nîrxandin

Seroka Lijneya Destûrê ya Parlamena Kurdistanê Vala Ferid jî diyar kir ku amadekariyên Destûra nû piştî ku ew pêşnûmayasaya ku qonaxên damezi-randîna lijneya amadekar, nivîsandin û pêşkêşkirina referandumê ya destûrê diyar dike ku jî alî Parlamena Kurdistan ve hatibû pesendkirin, biçe ber destê Serokê Herêma Kurdistanê û jî alî wî ve jî bê pesenkirin, wê wek fermî destpê bike. Ferid got ku gihaneka yekem a vê pêvajoyê, di navbera 30 rojan de damezi-randîna Lijneya Amadekar a Destûra Nû ku jî endamên parlamenê, nûnerên beşên civakê û pîsporan pêk tê ye.Li ser mijarê Ferid jî BasNûçeyê re axivî û eşkere kir ku hemû partiyên siyasî dezgehên sîvil di w fikrê dene ku hevcedarî bi destûreke nû heye lêbelê li ser naveroka destûrê mûmkûne boçûnên ciyawaz rû bidin. Di berde-wamiya axaftina xwe

de Ferid anî ziman ku piştî mehekê ew ê komîsyona amadekar bê avakirin û ew ê jî heta sê mehan dest bi karê xwe bike. Ferid li hêla din da zanin ku eger di naveroka destûrê de li hevnekirin û kêşeyên din derkevin ew ê komîsyona amadekar sê meh dem bixwaze. Ferid li ser prosejê rawestiya û wiha got:“ Ev bi tenê egerî ne. Hemû partiyên siyasî, sazîyên sîvil û rêxistinên civakî di heman fikrê de ne û ew jî dixwazin ku dstûreke nû bê çekirin. Ev jî dide eşkere kirin ku ew ê destûr li gor dema kut ê tehmîn kirin bê amadeki-rin û pesend kirin. Barzanî: Hiçbir güç bağımsızlığımıza engel olamaz Her çend destûreke nû, maweya erka serokatîyê û şer di rojevê jî debe Serokê Herêma Kurd-istanê Mesud Barzanî li ser serbixwebûna Kurdistanê, Rojava, şerê li hember DAIS'ê rawestiya û jî Radyoya Dengê Amerîka ya Beşa Farişî re axivî. Serokê Herêma Kurd-istanê eşkere kir ku ew di serbixwebûna Kurdistanê de bi îsrar in. Her wiha Barzanî destnîşan kir ew ê tu kes nikaribe li hem-ber serxwebûna Kurdistanê bibe asteng û ew ê hevlên serxwebûnê berdewam bikin û ew ê di dawiyê Kurdistan serbixwe be. Barzanî anî ziman ku ew naxwazin bi şer û pevçûnan bi diyalogê meseleya serxbwûnê çareser bikin. Barzanî wiha berdewam kir: “Ew ê Kurdistan serbixwebûna xwe ragihîne. Lêbelê em naxwazin vê bi şer û pevçûnan bi diyalogê re çareser bikin.” Di berdewamiya axaftina xwe de Barzanî li ser astengbûna Iranê ya li hember serbixwebûna Kurdistanê û pey-wendiyên

Îran û Iraqê jî rawestiya û da zanin ku ew ê Îran beşdarî operasyona Mûsilê nebe û ew dixwazin bi dewletên cîran re peywendiyên baş saz bikin û jî bo kêşeyên nava Iraqê jî divê Îran alîkariyê bide İranê.Her wiha Barzanî destnîşan kir ku ew ne hevînakin ku Tirkîye jî beşdarî operasyona Mûsilê bibe lê mîmkûne ku alîkariya çekdarî bide operasyonê. Barzanî li ser hatîna îbadî ya Hewlêrê jî rawestiya û da zanin ku serdana wan baş derbasbûye û kêşeyên jî 2003'yan dest pê kirine ne mûmkûne bi hevdiînekkê re bi dawî bibin û jî bo çareserîya kêşeyan pedîviya wan b demê heye. Partiyên Başûr ew ê bi PKK'ê re bicivin Serokê Herêma Kurdistanê Mesud Barzanî bi partiyên siyasî yê Kurdistanî, nûnerên neteweyî û olî re civiya. Hat zanin ku nûnerên parti-yan pêşniyara civîneke bi nûnerên PKK'ê jî re pêşkeşî Mesûd Barzanî kirine û Mesûd Barzanî pêşniyara partiyên siyasî êrênî nîrxandiye. Hat zanin ku ew pêşniyar jî ber daxuyaniya rêvebirê KCK'ê Duran Kalkan ê li ser rêveberîya herêmê û nîqaşên piştî wê hatiye kirin û parti beriya ku kêşe mezintir bibe dixwazin çareser bikin. Heta niha di derbarê cih û dema civînê de tu agahî nehatine dayîn.

Pêşmerge beşdarî operasyona Musilê dibe

Fermandarekî Pêşmerge diyarkir ku jî bo beşdarîkirina di proseya azadkirina Mûsilê de, Pêşmerge li welatekî rojava perwerde wergirtine.Wî fermandarê Pêşmerge, ku nexwestiye navê wî aşkere bibe, jî BasNewsê re axivî û wiha got; “Di Adara îsal de bêhtir ji 70 efserên Pêşmerge bi awayekî nihênî çûbûn Ukrayna, jî bo wergirtina perwerdeya

taybet bi şerê kolanan û bikar anîna hej-marek jî çekên curbicur.”

Bi got wî fermandarî, xula perwerdeki-rina Pêşmergeyan li Ukrayna 25 rojan dirêj kiribû “mebest jê jî beşdarîkirina Pêşmerge di şerê azadkirina Mûsilê de ye. Perwerde jî taybet bû bi şerê kolan bi kolan, xweparastin ji mayînan, bikarîna çend curên Doşke yê fransî, pûçki-rîna mayînin çandî û bikaranîn çendîn teknîkên şerîkirinê, ku jî bo Pêşmergeyan tiştêk nû bû.”

BKS ji vegera Pêşmerge re bû asteng

Ji ber hebûna “kêmbûnekê” di çekên ku Pêşmergeyan bi xwe re biribûn Kobanê de, Tirkîyê rê neda wan ku vegerin Herêma Kurdistanê. Ji aliyê RHK'ê ve biryar hatibû girtin da ku pêşmerge yê ku di roja 25ê Nisanê çûbun Kobanê vegerin Hewlêrê. Lê belê jî ber ku çekeke BKS jî yê ku Pêşmerge bi xwe re birûbî Kobanê wenda bûye, Tirkîye rê neda ku karwana Pêşmerge derbas bibe.

Li gor zanyariyan, dema vegera karwana çarem a Pêşmergeyan jî Kobanê, çekek ji curê BKS ligel xwe vegerandibûn Herêma Kurdistanê, lê niha Tirkîyê rê nade grûpa 5 emîn a Pêşmergeyan da ku bi rêya axa wê jî Kobanê vegere, herwiha Tirkîye daxwaz dike ku çarenivîsa wê BKS yê jî bê diyarki-rin. Çavkaniyekê jî nava Pêşmergeyên Kurdistanê li Kobanê jî BasNewsê re ragi-hand ku “Niha wê fermandariyê wêneyeke wê çekê û hejmara wê kişandine û dê bo Tirkîyê bişîne. Lê berpîrsên Tirkîyê bawerî bi wê yekê ne anîne, lewma dê Wezareta Pêşmerge nivîsekê jî bo çareserkirina wê arîşeyê bişîne Tirkîyê.”

Li ser îdiaya mijarê Sekreterê Giştî yê Wezareta Pêşmerge Cebaz Yawer jî ragi-hand ku ti arîşeyeke wan ligel Tirkîyê nîne û ew ne amade ye ku tu zanyari-yeke din derbarê vê pîrsê de bide.

Barzanî:

Wê êzdî çarenûsa xwe diyar bikin

Siwar Bedirxan

Serokê Herêma Kurdistanê (RHK) Mesûd Barzanî di kombûna bi rûsipî, pêşengên olî û Fermandarên Pêşmerge yên ezdi de daxwazên ezdiyan guhdar kir û ji bo bersivandina pêdiviyên wan, xebatên ku hatine kirin û yên ku wê bene kirin de wan agahdar kir.

‘Emê aligirên DAÎŞ’ê efû nekin’

Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî, piştî civîna ku li dû karesata li Şengalê pêk hat li Duhokê li gel rûsipî û pêşengên olî yên ezdiyan careke din li gel wan civiya û daxwasiyên ezdiyan guhdarî kirin. Di civînê de piştî ku nûnerên ezdiyan daxwaza jinûve avabûn û wilawekbûna Şengalê û hin daxwazên “din guhdarî kir li gel wan axaftinekê kir. Barzanî di destpêka axaftina xwe de ji ber dubare civîna li gel nûnerên ezdiyan kêfxweşiya xwe anî ziman û ragihand ku li gor civîna li Duhokê ya ku di destpêka karesata Şengalê pêk anibûn, di vê civînê de hem ew hem ji nûnerên ezdiyan bi hêvîtin û got: “Ji ber vê hêvdariya me hemûyan, ez pir kêfxweş im” Barzanî di axaftina xwe de derbiri ku karesata ku piştî dagirkirina Şengalê pêk hatiye, perçeyek ji pêvajoya qirkirina kurdan e û destnîşan kir ku herî zêde ezdi ji vê pêvajoya qirkirinê zianê dîtine. Barzanî got: “Ezdi hem ji ber ku kurd bûn û hem ji ber ku ji ola ezdiyê bûn, dû caran hatin qetilkirin. Lê belê hem xweragirî û tekoşîna ezdiyan û hem ji ya tevahiya gelê kurd ev daxwazên xêrnexwaz pûç derxistine û ew ê her pûç derkevin”

Barzanî anî ziman ku dijmin û neyarên nijadperest xwestine ku ji vê karesata hatiye serê ezdiyan weke fersendekê sûd wergerin û di nav kurdan de toven

dijminahiyê biçinin, lê belê bi ser neketine û ji ber vê karesata bi serê ezdiyan hatiye, belkî ji wan bêtir ji dil bi kul û xemgîn bûye. Barzanî got: “Ya em ê hesabê van tawanên ji tawanbaran bipirsin an jî ezê serê xwe bidim”

‘Cûna serê Çiyayê Şengalê dirokî bû’

Barzanî, piştî şikestina dorpêça Çiyayê Şengalê cûna xwe ya serê çiyayê Şengalê wek çûneke dirokî nixand û axaftina xwe wiha domand: “Li gor qeneta min cûna serê Çiyayê Şengalê dirokî bû. Ez çûme serê Çiyayê Şengalê û min deverê çavdêrî kir. Hêvîdar im dijmin tu caran serê wî çiyayî nebûne. Şikir ji xwedê ku îro bi azadî û aramî û bi saya gellekî hevpar, zimanekî hevpar û erdnîgarîyeke hevpar me hemû rêyên girtî vekirin. Bi saya gellek canfi-dayên ku şehîd bûne ev destkeftî hatin di destxistin. Li ba dilê min a herî grîng ew ku ku hemû gelê kurd û hemû دنیا li pişt we bûn û ew keramet û mirovperweriya ku di mercên dijwar de ji we dest jê berneda. Çimku Kerameta we kerameta gelê kurd e, şerefa we şerefa gelê kurd e. Şikir ku ewên ku zilm û bêbextî xedarî li we kirin, îro xwe dihavêjin bin lingên zarokekî ezdi da ku belkî wî efû bike. Ev nisibek e ku xweda kirî ye nesibê me”

‘Ji bo ezdiyan wê xebatên me dom bikin’

Barzanî di berdewama axaftina xwe de anî ziman ku di kêliya karesatê de, wî di dilê xwe de hesta temambûna ezdiyan his kirî ye û temambûna ezdiyan tê wateya temambûna kurdan, wî di dirokê de ji karesatên wiha kê m tene dîtî û ji ber tehemul û xweragiriya ezdiyan spasîyên xwe pêşkêş kir. Barzanî da zanin ku ji bo ezdiyan bernamêya wan temam nebûye û ew ê ji bo ezdiyan pir tiştan bikin, ji bo Şengal,

Şêxan û hemû deverên ezdiyan xebatên wan bidomin. Barzanî axaftina xwe wiha domand: “Rast e, we pir êş û azar kêşa, lê belê dahata we azadtir e, hun ê serkeftîtir bin. Di derbarê bergirî û parastinê de bernamêyeke me ku temam nebûye heye. Em li bendê ne ku bernamêyeke mezintir bi encam bibe. Ji bo jinûve avadankirina bajar û navçeyên ezdiyan ji bernamêyeke me heye. Ji bo hun di rewşên bi derfet-tir û azadtir de bijîn em ji hemû dinyayê daxwaza bêtir alikariyê dikin. Çumku ew feqîrî û xizanî û bêderfetiya ku min dît pir giran bû. Di rastî de ev axa ezdiyan axeke bi xêr û bereket e, lê belê dijminan nehiştin ku ezdi ji vê bereketê sûd wergerin. Divê em plansaziye wisa çêbikin ku herê m ji nû ve şên bibe, ji nû ve ava bibe, ezdi ji axa xwe nebin û li ser axa xwe ya bi bereket jiyan xwe bidominin”

‘Rejîma Baas gelan ji hev qewirand’

Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî di axaftina xwe de qala tawanên dema rejîma baasê ji kir û diyar kir ku baasê di nav gelan de bendan peyda kirî ye lê ji bo ku wan bendan birûxînin ew her helwestiyan e. Barzanî, da zanin ku ew gelê ereb wek birayê xwe dibînin û belê ew ê qewirandina kurdan jî qebûl nekin û got: “Bi raya min ezdi kurdên resen in û ji ber vê yekê nabe ku em çavên xwe li wan bigirin û ji bo mexdûriyeta wan bê çare-serkirin em ê kar û xebatan berztir bikin. Piştî ku me rewşa dawî ya herêma ezdiyan dîtî, me biryar da ku em bi bi hendazeyî nêzikî mijarê bibin, ji bo pêşgêtin û geşedariya herê m em ê dest bihavêjin Şengalê, ji bo vê yekê me bernamêyekê amade kirî ye lê belê ev bernamêya me bi encam nebûye û wê dom bike”

‘Wê ezdi xwe bi rê ve bibin’

Barzanî, destnîşan kir ku ji ber ku egalê didine serê xwe baasiyan hewl daye ku ezdiyan wek ereb nîşan bidin û ew bikin ereb, lê belê ji alî din ve ji wan ji cih û warên wan diqewirandin. Barzanî diyar kir ku di biryarên derbarê ezdiyan de tu tişt ji wan nedihate pirsîn û wiha dom kir: “Di mijarên di derbarê ezdiyan de êdî ew bixwe biryardar in û ew ê çarenûsa xwe binivîsin. Ne tenê ezdi, hemû pêkhateyên olî û mezhebî yên Kurdistanê ji ew ê birayarên xwe bidin û li gor bir û bawerî û taybetiyên xwe yên jiyane bi serbestî bijîn. Tenê ew kesên ku îxanet û hevkarîya dijminan dikin wê ji vî mafi bê-par bin. Ew kesên hanê wê li Kurdistanê bi serbestî nikaribin bijîn”

‘Li Kurdistanê emê rê nedin Heşdî Şabî’

Di dawîya axaftina xwe de di derbarê çalakiyên Heşdî Şabî yên li Kurdistanê de ji Barzanî diyar kir ku di navbera wan û Heşdî Şabî de tu pirsgrêk tune ne, bi hev re li dij DAÎŞ’ê şer dikin û ew Heşdî Şabî wek birayên xwe dibînin lê belê ew ê destûrê nedin ku Heşdî Şabî li Kurdistanê bikeve nav hin hewldanan. Barzanî got: “Herêma Kurdistanê bi avahiya xwe ya dezgehî û nîzama xwe ya asayîş û ber-giriyê xwedî sazûmaneke bi rêk û pêk e û pêdiviya wê bi tu hêzên çekdarî yên ji derveyî herê m nîne. Ji ber vê yekê m ê nehêlin ku hêzeke din li Herêma Kurdistanê bikebe nav hewldanan û çalakiyan pêk bine. Heşdî Şabî, li Kurdistanê dest bi hin çalakiyan kir. Lê belê em dixwazin ku vê yekê têbigihjin ku Li Kurdistanê em ê rê nedin çalakiyên wan û eger bi îsrar van çalakiyan berdewam bikin wê gavê em ê ji bergirî û bertekên tûndtir şanî bidin”

BasNûçe 27 Nisan - 3 Gulan 2015

Serdana Barzanî û teraziya jepolîtîk a heremê

Mamend Roje

Serokê Herema Kurdistanê Mesûd Barzanî, bi banghêstek fermî sere-dana Amerîkayê dike. Barzanî piştî didara Obama – Ebadi, xîsteya didarên xwe amade kiriye. Navbirî di civîna se-rokên partiyên siyasî yên kurd de nêrîna aliyên siyasî ji sitendiye. Di çenteyê wî çend dosyeyek li xwe digrin û çend sal in li benda vê didarê ye.

Analîstên baldar di wê baweriyê dane ku çenteyê Barzanî de vê carê ev dosya hene:

- Pirsa operasyona Mûsilê
- Stratejiya tinekirina DAÎŞ’ê
- Peywendiyên Hewlêr û Bexdayê
- Pirsa rikberiyên jeopolîtîk yên herem
- Hin mijarên nehênî

Heta niha analîst nîzanin dosyayên nî-hênî yên çenteyê Barzanî de çine, lê ji niha ve hin nîşane hene ku şîrovekaran li gor wan nêrînen xwe radigehînin.

Di Operasyona Mûsilê de rola Her-ema Kurdistanê

Piraniya analîstan di wê baweriyê dane ku ajandayê yekem a didara Barzanî li Washingtonê, girêdayî stratejiya tinekirina DAÎŞ’ê û pirsî rizgarkirina Mûsilê ye. Xûya ye ku piştî serdana Ebadi li Hewlêr û Washingtonê, bi awayeke fermî daxwaz kiriye ku hêzên Pêşmergeyên Kurdistanê ji piştevanîya Artêşa Îraqê bikin. Hemî alîyan dizanin ku ev operasyon bê beşdariya Pêşmerge ti encamê erênî nade.

Di vê pirsê de, nakokiyên kûr di navbera Şîî û Sûnniyan de hene. Nakokiyên Şîî û Sûnniyan têkelê nakokiyên heremê bûne û rehendek (dimension) heremî vergirtine. Ji ber vê Îran, Erebiistan û Turkiye bi hûrkûrî çavdêriya meseleya Mûsilê dikin. Li vir diplomasiyek nîhênî di kêleka hewldanên saloxdarî ji bo pêşgirtin ji beşdariya hêzên îranî û “Heşdîl Şabî” li Mûsilê tene dîtî. Di vir de planeke Herema Kurdistanê ji heye û wisa dixûye ku Barzanî dixwaze vî pirsê li ser mêzên hemtayên xwe yên amerîkî deyne.

Li tenîştê vî de, dixûye ku çend dosyayek din ji wê bèn gengeşekirin, wek peywendiyên Hewlêr û Bexdayê ku heta niha gelek kêşeyên giring di navbera herdu alîyan de hene û ji dema Eyad Elawî heta Nûrî Malîkî ev pirsgrêk çareser nebûne. Niha Ebadi îradeyek nîşan dide ku van pirsan çareser bibin. Pirsgrêkên hilavistî evin: Pirsî serwerîya Herema Kurdistanê, pirsî bûdçeyê, pirsî enerjî û çavkaniyên sirtûştî, bûdçeya Hêzên Pêşmerge û meseleya çekên stratejîk.

Di nav van pirsan de giringtirîn pirs pirsî çekên stratejîk e ku ji bo Hêzên Pêşmerge gelek giring in. Serbarî dengoyên cûrbecûr, heta niha Weza-reta Pêşmerge ji Hevpeymanan çekên stratejîk vernegirtine. Ev ji bi renekê nerênî bandor li ser berikên cengê dike. Ji bilî hin doçkayên 20 mm yên frensî û fûzeyên Milan yên almanî, ti çekên giran negihîştine Pêşmerge. Sedema vî ji Bexda

û Washington in ku bi fermî li dijî vî der-dikevin. Ev di demek daye ku Pêşmerge li gor Destûra Îraqê hêzek fermî ye û qaşo “parçeyek ji menzûmeya berevaniya Îraqê ye”.

Analîst di wê baweriyê dane ku ajandayê nîhênî ya Barzanî pirsî çekên stratejîk in ku heta niha di nav boykota welatan de tê û diçe. Barzanî dixwaze vî pirsê bi hemtayên xwe yên amerîkî yekalî bike, ji ber ku Herema Kurdistanê mafê xwe yê destûrî heye ku çekên stratejîk verbigre

wek; Tank, top, firokeyên cengî û helikop-teran. Bê guman bê van çekên stratejîk, pirsî beşdariya Pêşmerge li operasyona Mûsilê di nav mijekî tîr de dimîne!

Pozberiya jeopolîtîkî: Teraziya her-emê

Piştî şerê Yemen û Operasyona Bahoza Xurt, havkêşeyên heremê ber bi rûyek din ve diçin. Amerîka di stratejiya xweyî nû de vî heremê berdaye û dixwaze ku welatên heremê bi xwe, xwe biparêzin. Ev

stratejî di heremê de valatiyek hegemonîk a stratejîk li pey xwe hiştiye. Di çarçoveya vî stratejiyê de, Amerîka ji bo Opera-syona Bahoze, ji Erebiistanê re çirayê kesk vêxistiye. Li hember vîya Rusya di gava yekem de, ji zarê Putîn ragihandiye ku ew dixwaze fuzeyên S-300 bifroşe Îranê. Niha Putîn dixwaze di dema şerê Yemenê de, van fuzeyan bide Îranê! Ev fuze dikarin li gor radaran firokeyên cengî bihingêvin. Di kêleka vî pirsê de, Îran keştiyên cengî ber bi Kendava Edenê ve rewane kirine. Amerîka gefan li Teheranê dike û ji bo vî yekê, wan ji keştiyên xwe yê cengî dişîne Bab el Mendebe.

Ev teraziya hêzan di navbera hêzên Şîî û Sûnnî de her ku diçe zêdetir berfirek dibe. Ev yek ji di nav Îraqê de bi renekê ciddî kûr dibe. Hêzên milîs ên Şîî dixwazin di hemû heremên Sûnniyan de bi cih bibin. Stratejiya Îranê ji ev e ku ev hêzên Şîî he-gemonya xwe % 100 li vî welatî biçespînin û demoxrafîya yê biguhoînin. Ev yek li hesabê hêzên Sûnnî naye, lewma Sûn-niyan Îraqê dixwazin bi alîkariya welatên Sûnnî yên wek: Erebiistan, Tîrkîye, Urdun û Herema Kurdistanê ev operasyon bête encamê. Ew naxwazin bûyerên Tikritê dubare bibin.

Barzanî pêştir di stratejiya xwe ya Îraqê de piştgiri daye Sûnniyan nermrû yên legal ji bo ku xwe rêkbixin. Ji ber vîya ew dixwze di didara xweyî Washingtonê de vî mijarê jî deyne ser maseyê. Barzanî wek Sûnniyan bi guman li hereketên Haşdîl Şabî û milîsên Şîî dinêre. Ji ber vî jî bi awayek net beşdariya Îraniyan û hêzên Şîî di operasyona Mûsilê de red dike. Di çar-çoveya vî stratejiyê de Barzanî xwe amade dike li Washingtonê bi hemtayên xweyî Amerîkayî re bicive.

Li Kobanê xetera birçîbûn û nexweşiyê

Selah Qoserî

Bi vegera şêniyê Kobanê ku ji ber şer koçî Bakur kiribû berdewamiya şer, mayînen biçihkiri û kêmasiya derfetan wek çihê arîşeyan bandora xwe xwe didomine. Bo ku rê li ber nexweşiyên vegir bê girtin û mayînen ku DAIS'ê çandine bêne paqijkirin ji banga rayedaran a li gel cihanê didome. Li hêla din bi zêdebûna gelheya nava bajêr ji kêmasiya ard û xwîrekan dest pê kir. Her wiha ji ber termên endamên DAIS'ê gelek ajalên jar-dar ji li nava bajêr peyda bûne û xetereya mayînen çandî ji berdewam dike. Ji bo paqijkirina mayînan ji gelek welatan rêxistinên ku mayînan paqij dikin hatin nava bajêr û mayînan paqij dikin. Desteyên ku ji bo avakirina bajêr diçin nava bajêr ji, lêkolîn û raporên xwe pêşkêşî raya giştî ya navdewletî dikin. Konseya Meclîsa Parlementerên Ewropa ji bi bang li welatên endam kir û ji wan xwest ku alîkariyê bidin Kobanê.

asêyemîn a ku di dema şerê giran ê Kobanê de derbasî nava bajêr bibû ji bo vegere li hêviya fermanê ye.

“Rewşa 5 zarokan giran e”

Hevserokê Sendikaya Kedkarên Tendurustiyê yê Rihayê Reşad Doğanê ku li herêmê lêkolînên tendurustî dike da zanîn ku desteyên li nava bajêr hewl didin ku rê li ber nexweşiyên ku ji termên endamên DAIS'ê peyda dibin bigrin û li hêla din ji li sê dibistanên ku zarok lê perwerde dibin nexweşî zêde bûne û rewşa zarokan metirsîdar e.

Doğan amaje bi wê yekê kir ku rêvebirên bajêr li ser girtina dibistanan bi gazinc in lewre cesteyê zarokan lawaz e û nexweşî gelekî zêde bûne. Doğan destnîşan kir ku divê demildest zarok bîr dermankirin û daxuyand ku nexweşxaneya bajêr têrî dermankirina nexweşên nake û li bajêr nexweşxaneyekê din tê çêkirin û nexweşên

giran ji li Sirticê tîr dermankirin

“Xelkê sivil bi xetereyan re rû bi rû ye”

Serokê Giştî yê komeleya alîkariyê DEST'ê M. Zeki Unutur ji bal kişand ser germahiya hewayê û da zanîn ku xelkê ku vegeriya bajêr bi mayî, birçî û nexweşiyên re rû bi rû ye û ji ber nebûna kanalîzasyona bajêr ji li nava bajêr, mişk,

mar û koremişk zêde bûne û ji ber wan ajalan li nava bajêr nexweşî zêde dibin. Unutur, bal kişand ser nexweşiyên vegir ji û wiha got: “Zêdebûna van ajalan bi xwe re gellek nexweşiyên ji tine. Divê em rê li ber nexweşiyên vegir û metirsîdar bigrin.

Lêbelê derfet kê mîn.”

“Kêmasiya ard û xûrekan”

Unutur li ser meseleya kêmasiya ard û xurikan ji ragihand ku divê li lezgînî lêkolînên wan li nava bajêr kêmasiya ard û xûrekan heye û ambarên ard ên li gundan û nava bajêr vala bûne û tenêr êdî nanê kapekî dipêjin. Her wiha Unutur eşkere kir ku di dema kampanyayên xwe de û di danûstendinên bi komelêyên re nebûna ard, derman û xurekan radigihînin. Di berdewamiya axaftina xwe de Unutur bal kişand ser Dezgeha Alîkariyê ya Barzanî ji û da zanîn ku dezgehê ji bo avadaniya bajêr 500 hezar dolar terxan kiriye û niha ji, ji bajêr re ard dişîne.

“Divê zarok bîr dermankirin”

Endamê Desteya Perwerdehiyê yê Kantona Kobanê Mihemed Xalid ji bal kişand ser rewşa zarokên nexweş ên li Kobanê

û da zanîn ku ji ber qirêjiya nava bajêr zarok nexweş dikevin û wan zarokên ku bi kinorê ketibûn derman kirine û ji bo ku nexweşî bi temamî bi dawî bibe divê nava bajêr bê dermankirin. Di berdewamiya axaftina xwede Xalid destnîşan kir ku li nava bajêr kêmasiya dermanan ji heye û divê zarok bîr derman kirin Xalid wiha berdewam kir: “Hewldanên me hene. Ji bo ku metirsîya li ser zarokan ji holê rabe divê zarok bîr dermankirin. Çend zarok bi kinorê ketin, me ew li nexweşxaneyê tedawî kirin. Lê derfet nîn in û nebûna derman ji xetereyê mezintirîn dike. Em li benda alîkariyê ne.”

Alîkariya dezgeha Barzanî

Musa Ehmed Cihgirê Serokê Dezgeha Alîkariyê ya Barzanî ji daxuyand ku wan destyêk şandîye Kobanê û li gor raporên desteyan û daxwazên rayedarên Kobanê wan kêmasiya ard û xurekan tespît kiriye û ji bo kêşaya ard çareser bikin ji 70 ton xurek û ard şandîye Kobanê. Di berdewamiya axaftina xwe de Ehmed anî ziman ku ew ji li gor daxuyaniya Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ya ‘Parastina Kobanê çawa erka neteweyî be avadankirina wê ji erka neteweyî ye’ tevdirgîn û wan li Emerika û Ewropa yê kampanyayên alîkariyê dane destpêkirin. Di berdewamiya axaftina xwe de Ehmed ragihand ku ew ê Kobanê û xelkê wê bi tenê nehêlin û weke Dezgeha Alîkariya Barzanî ew alîkariyê didin hemû kurdan û niha ji hewl didin ku alîkariyê bidin kurdên Kobanê

“Kurd dê Kobanê ava bikin”

Li hêla din Ehmed destnîşan kir ku ew digel du dezgehên alîkariyê yê emerikî kampanyayên alîkariyê lidardixin û ewê pediviyên xelkê sivil dabîn bikin. Her wiha Ehmed giringiya Kobanê ya ji bo kurdan ji bi bîr xist û wiha berdewam kir: “Tiştên ku li Kobanê pêk hatin ne tiştên ji rêzê bûn.

BasNûçe 27 Nisan - 3 Gulan 2015

Xweragiriya hêzên kurd a li Kobanê, çûna Peşmergeyan a ji bo Kobanê, azadkirina Kobanê nişaneyê yekîtiya kurdan bû.” Ehmed ragihand ku hêzên kurd parastina Kobanê kirin û ew azad kirin û dzgehên alîkariyê yê kurd ji bi kampanyayan ew ê Kobanê ava bikin û ew ê pediviyên xelkê sivil dabîn bikin.

“Paqijkirina mayînan berdewam e”

Cigirê Wezîrê Parastina Kobanê Öcalan Îso ji bal kişand ser operasyonên baştir û rojhilatê Kobanê yê li hember DAIS'ê û da zanîn ku zêdeyî gundên di destê DAIS'ê de ne hatine rizagrîkirin. Her wiha Îso bal kişand ser operasyonên hêzên kurd ên li baştir û rojhilat ji û da zanîn ku DAIS'ê di operasyonan de tîk diçe û hêzên xwe ber bi Helebê ve dişikîne. Iso anî ziman ku xebatên paqijkirina mayînan ji berdewam dikin û hêzên Asayîşê ji tevî komên navdewletî yê paqîşkirina mayînan dibin. Îso, ragihand ku ji Danimarka'yê, rêxistina bi navê Li Hember Xetereya Mayînan Perwerde û ji Navenda Neteweyî a Emerika'yê çend deste niha mayînan paqij dikin û Koma Şêwirmendên Mayînan a Îngîltere'yê ji ewê di demekê hêz de dest bi karê paqijkirina mayînan bike.

“Pêşmerge bi erka xwe ve rabû”

Di diêrjahiya axaftina xwe de Îso ragihand ku mayînen ku DAIS'ê çandine xetereyê mezin ji bo xelkê sivil pêk tînin û xelkê ji Sirtica Rihayê vedigerin bajêr di rêyan de li mayînan rast tîr û bîşek ji wan jiyana xwe jîdest didin. Îso da zanîn ku ji ber teqîna mayînan heta niha 50 kesî jiyana xwe ji dest daye û zêdeyî 60 kesî ji birîndar bûne. Di berdewamiya axaftina xwe de Îso bal kişand ser rola Pêşmergeya di şerê û Kobanê ji de û wiha got: “Hatina Pêşmergeyan a ji bo Kobanê û şerê wan û yê YPG/YPJ'ê yê li hember DAIS'ê bi mehan di rojava dinyayê de çî girt. Pêşmerge bi erka xwe ve rabû û di operasyonan de derbeyên mezin da DAIS'ê”

Piştgiriya MKPE'yê

Li hêla din Meclîsa Konseya Parlemen-teren Ewropa (MKPE) ji bang li dewletên endamên xwe kir û ji wan xwest ku ew ji piştgiriya avadaniya Kobanê bikin. MKPE'yê di civîna bi navê “Tesîra çalakîyên koma terorîst a DAIS'ê ya li ser mirovan” de li ser rapora penaberan ji xala “Ji bo xelkê Kobanê yê bûye penaber disa li bajarê xwe vegerin divê alîkariya avadankirinê bê kirin.” Bi çî kir. Bi wê biryarê re MKPE'yê ji bo avadaniya Kobanê bang li 47 welatan kir û biryar gihand Wezîrên Komîteyê û parlemantoyên welatên endam.

Li Cizîre operasyonên hevpar

DAIS'a ku li Kobanê, Til Hemîsê xwe li hember berxwedana hêzên kurd negirt û tîk çûbû û êrîşî Cizîrê û bajarên wê yê Til Temir û Serêkaniyê kiribû li wê herêmê ji hat feşkilandin û ji herêmê hat bi dûrxistin. Bi êrîşên DAIS'ê yê li ser Til Temir û Serêkaniyê rê hêzên kurd yekîneyên xwe yê li Amûdê û Dirbêspî'yê ber bi herêmê ve şandin û DAIS'ê li wê herêmê hat şikestîn. Rojnameger Ciwan Nebî yê ji

nêz ve operasyonên

li herêmê dişopîne tîkildarî mijarê daxuyand ku hêzên kurd li hember DAIS'ê operasyonên serkeftî tomarkirine û Hêzên Hevpeymanîyê ji beşdarî operasyonên hêzên kurd dibin û ew jî endamên DAIS'ê bombardûman dikin. Nebî bal kişand ser operasyonên hevpar ên Hêzên Navdewletî û şervanên kurd û wiha got: “DAIS'ê paşve diçe. Operasyonên hêzên kurd ê serkeftî berdewam dikin. DAIS'ê tiştê ku li Kantona Cizîrê ji hêvî dikir bi dest nexist. Hêzên kurd û firokoyên Hêza Hevpeymanî operasyonên serkeftî pêk anîn.”

“DAIS'ê Hasekê dorpêç dike”

Li hêla din Şerê dijwar ê ku di navbera rejîma Sûriyê û hêzên kurd de li Hasekê pêk hatibû bi dawî bû û niha ji li herêmê xetereya DAIS'ê dest pê kir. DAIS'ê çend caran bi wesayîtên bombekirî êrîşî bajêr kir û hewla komkijiyê kir. Hat zanîn ku DAIS'ê yekîneyên xwe yê Deyrazorê û Holê ji ber bi Hasekê ve şandine û bajar dorpêç kiriye. Rojnamenûs Nebî ji destnîşan kir ku Hasekê ji sê alîyan ve hatiye dorpeçkirin û DAIS'ê bajar ji xwe re kiriye armanca nû. Nebî bal kişand ser çalakîyên xelkê sûryanî yê ji bo Komkujîya Sayfo ji û eşkere kir ku hemû partiyên siyasî û şêniyên kantonê piştgiriya çalakîyan dikin û beşdarî çalakî-

“Peymana Duhokê hewldana dawî bû”

Li hêla din Serokê Herêmê Kurdistanê Mesûd Barzanî ji Radyoya Dengê Amerîka re axivî û bal kişand ser kurdên Rojava û eşkere kir ku tu biryara wan li ser ENKS'ê û TEV-DEM'ê tune ye û ew ji wan bendewarî ku xalên Peymana Duhokê bîr bi çî kirin. Mesûd Barzanî di berdewamiya axaftina xwe de nerazîbûna xwe ya ji ber krîza siyasî ya di navbera ENKS'ê û TEV-DEM'ê de ji eşker kir û wiha got: “Ji bîlî Peymana Duhokê tu plana ku em ji ENKS'ê û TEV-DEM'ê re pêşniyar bikin tune ye. Peymana Duhokê hewldana dawî ya Herêma Kurdistanê ye ji bo her dû bereyan.”

“ENKS xebatan dide sekinandin”

Berdewkê TEV-DEM'ê Aldar Xelil ji li ser krîza siyasî ya ENKS û TEV-DEM'ê rawestiya û piştrast kir ku ewê li Cenevreyê civinek di navbera herdu alîyan de Pêk bê lê dema civînê nehatiye teqezkirin. Her wiha Xelil da zanîn ku çend kesên navdar ên ewrûpayî ji hewldî din ku krîza di navbera ENKS û TEV-DEM'ê de bi dawî bibe û ew dixwazin wan li hev bicivînin. Xelil, di derheqê Lêvegêra Siyasî ya Duhokê de ji anî ziman ku divê demil dest lêveger dest bi karê xwe bike. Xelil di dirêjahiya axaftina xwe de beşdarîbûna ENKS'ê ya civînen Lêvegêra Siyasî ji rexne kir û wiha axivî: “Niha Peymana Duhokê û karê Lêvegêra Siyasî rawestiya ye. ENKS bi beşdarîbûna civînen Lêvegêra Siyasî xebatan dide sekinandin.”

“Efrîn cihekî stratejîk e”

Li hêla din Cepheya El Nusra ji dorpeçkirina Efrînê didomine. Hevseroka Kantona Efrînê Hevî Mistefa tîkildarî mijarê agahî dan rojnameya BasNûçe'yê û anî ziman ku hêzên kurd ji parastina Efrînê re amade ne hewldanên El Nûsra'yê şerên propagandayî ne û xelkê Efrînê ji wan natirse. Her wiha Mistefa eşkere kir ku ji bo ewlekariya xelkê wan civîneke berfireh lidarxistîye û ewê parastina xelkê bikin. Mistefa wiha berdewam kir: “Efrîn di cihekî stratejîk de çî digre. Komên radikal ê li Sûriyê hemû dixwazin Erîne dagir bikin û nêzî deriyên sinoran bibin.”

“Divê Tîrkiye amborgoyê rake”

Her wiha Mistefa amborgoya li ser Kantona Efrînê ji nîrxand û da zanîn ku xelkê sivil ji bo pediviyên xwe dabîn bike diçe Helebê û di rê de xelk ji hêla komên çekdar ve tê tacîzkirin û kel û pelên wan ji tîr desteserkirin. Mistefa bangavazîya rakirina amborgoyê ya li gel Tîrkiye'yê dubare kir û wiha pê de çû: “Deriyên Tîrkiye'yê heta dawiyê ji komên çekdar re vekirîne. Lê ji bo me di her halî de ambargo heye. Ji bo dabînkirina pediviyên xelkê em gelek tengasiyan dikşînin. Xelk ji bo ku pediviyên xwe dabîn bike diçe Helebê, lêbelê li wê derê ji komên çekdar hene. Divê Tîrkiye demildest ambargoya li ser me ji hol rake û koridoreke mirovî veke.”

Welat Baz

Meletî, li Mezopotamya ya Jorin di navbera Kurdistan û Tirkiyê de sinor e. Bajêr li jora tejene ya Fîradê cih digre. Rojhilat û bakûrê rojhilatê bajêr ji alî çemê Fîradê ve hatiye pêçan. Başûrê xaka Meletiyê ji alî çiyayên Torosan, bakûrê bajêr ji ji alî Çiyayê Nûrheq ve hatiye bendkirin. Meletî, ji ber taybetiyên coxrafîya xwe di warê parastinê de çhekî stratejîk e.

Bajêr ji demên kevn vir ve, rêyên giring ê Mezopotamya, Anatolya û Rojhilata Navin gihanîye hev. Rêyek ber bi Erzîromê, rêyek ber bi Wanê, rêyek ber bi Amedê, rêyek ber bi Gurgûmê û yek ji ber bi Ruhayê ve diherike. Van rêyên ku li Meletiyê digjîtin hev, dêrêji nav Anatolya, Qafqasya, Sûrî, Kurdistan, Îran û heremên din dibin.

Meletî di nav hêlîlaren rojhilatê 38 û 39 û di nav hêlîlpanên bakûrê 37 û 39an de ye.

Erdnîgar

Nîsbeta xaka bajêr 12 hezar û 313 km² ye. Ji axa Meletiyê % 45 çiya, ji % 12,9 ji deştan û ji % 41,6 ji ji platoyan pêk tê.

Bajêr ji deryayê 900 metre bilind e. Di nav xaka bajêr de gelek çiya û girên bilind hene. Torosên rojhilat ji alî başûr ve bajar derbend kirine. Rêzeçiyayên Meletiyê, Semsûrê ji bajêr diqetîne. Çiyayê herî bilind di erdima Meletiyê de Çiyayê Şîlan e ku 2545 metre bilind e. Çiyayên Meletiyê ê din ji evin: Çiyayê Derbend (2428m), Çiyayê Kepez (2140m), Çiyayê Xeyrik (2306m), Çiyayê Boz, Çiyayê Reş, Çiyayê Tûcak, Çiyayê Şeqseq, Çiyayê Hîşk û Çiyayê Qertelan.

Li çiyayên Meletiyê teyrên kovî ê wek, werdek, qaz, kew, leglek, qertel û baz hene. Li herêmê, gur, roví, keroşk û berazên kovî ji hene.

Deşt

Li deşt û zêwiyên Meletiyê kiştûkal tê

kirin û ji axê berhemên wek genim, pincara şeker, tûtûn û fasûlye tên sitandin.

Li xaka Meletiyê gelek deşt ji hene. Bajêr bi saya van deştan bi heremên din ve tê girêdan. Disa rêyên hesin û rêyên qir ji van deştan derbas dibin. Dešta herî mezin Dešta Meletiyê ye. Ev dešta ku bi sedan km bilind e, wek zozana ye û 830 km² firehe.

Li van deştan zêdetirê kiştûkalê, fêkî û nebatên sanayiyê ji tén çandin. Herwiha Dešta Wêranşarê, Dešta Îzol, Dešta Erxaç, Arga, Mixdî, Çemê Ziwa, Yazîxan û Surgî ji deştên bi xêrûbêrin. Li van hemû deştan kiştûkal û çandîni tê kirin. Ji ber van taybetiyan sûka hubûbatan a bajêr gelek qelebalix û şên e. û her cûrê berhemên axê tê temin kirin. Meletî bi fêkiyên wek trî û sêvên xwe ji naskirîye. Ji triyê ku ji rezên Meletî tê çînin, li fabriqa Mazrayê şarabên navdar tén hilberin.

Arûng

Belkî ji berhem û fêkiya herî navdar ku Meletiyê bi Kurdistanê û dinyayê daye naskirin arûngên vî bajarî ne. Bi gotinekî din, qeyşî ne.

Li gor belgeyên dirokî arûng b.z di sedsala 4an de di sefera Îskender de hatiye Kurdistanê. Ji ber ku li vî welatî derfetên çandin û hilberina vê fekiye hebûye, evder bûye welatê arûngan. Cara yekem Tê hezrkirin ku arûng li Çînê hatiye danîn û ji vir belav bûye. Di dema Şerê Persîi û Romayîyan de ji, ji alî bazirganên Ermenî ve li Îtalya û Yûnanistanê hatiye belavkirin û ji van deveran ji li dinyayê belav bûye.

Arûngên bazara çîhanê ji % 5, li Kurdistanê tê hilberîn. Disa li çîhanê tenê arûngên Meletiyê tén zivakirin û zivistanê tén xvarin. Li Meletî bi navên Arûnga Meletî, Arûnga Heçixelîl, Arûnga Qîzaheci, Arûnga Hesenberg, Arûnga Qalîkhişk û çend cûrên din ji arûng hene. Arûng ji bilî Meletî, li

Erzîngan, Mazra, Îdir û Qersê ji tê hilberîn. Ji bo hilberina arûngan li bajêr fabriqayekî ji hatiye damezirandin.

Rêvebîrî

Meletî li gor rêvebîriya pergalê parêzgeh e. 13 navçe, 33 nahiye û 505 gund û 872 komik bi bajêr ve girêdayî ne. Nîfûsa Meletî ji 1 milyoni zêdetir e.

Navçeyên Meletiyê evin: Arga, Wêranşar, Hekîmxan, Erebgîr, Erxewan, Darende, Şîro, Qulûncax, Batalxazî, Çelaklî, Kele, Yazîxan û Çîrmîkê.

Meletî ji bakûr ve cîranê Sêvaz û Erzînganê, ji rojhilat ve bi Mazra û Amedê, ji başûr ve bi Semsûrê û ji rojava ve bi Gurgûmê ve cîran e.

Şeniya Meletiyê ji % 90 kurd in. Gelek kurdên vê deverê elewî ne. Bajêr di warê demoxrafîya xwe de navendeke pîrreng e. Di demên kevn de li bajêr gelek Ermenî û Sury-

anî ji hebûn. Piştî dagîrkirina Osmaniyan ve hin eşîrên tirkmen ji li bajêr bicih bûn.

Devleta Osmanî piştî ku di salên Şerê Yekem de ermenî û suryaniyan qirkir, di salên dawîn de ji li Meletiyê, Îsewiyên ku ji ber kêra wan fiitîne, heland. Berê li Meletiyê metropolîtî ya suryaniyan hebû. Lê îro li bajêr tenê çend malbat mane û dêra wan ji girtî ye. Rewşa ermeniyan ji wiha ye.

Nav

Navê Meletiyê, ji Hititiyan maye. Navekî 5 hezar saliye. Li gor çavkaniyên nivîskî, di vê demê de ji bajêr re digotin 'Melîtea' Heman nav bi nuansan di çavkaniyên Asûrî û Ûrartoyan de ji derbas dibe. Kitabeyên van şaristaniyan, navê vî bajarê kevnare wek 'Melîtea', 'Melîd', 'Melîde', 'Melîdûd' an jî 'Melîta' qeyd dike.

Di dema Romayîyan de ji wek 'Melîta' an jî 'Melîtene' hatiye binavkirin. Ev nav paşê

BasNûçe 27 Nisan - 3 Gulan 2015

şeklê xwe yê îro girtiye û niha ji alî Tirkan ve wek 'Malatya', ji alî Kurdan ve ji wek 'Meletî' tê binavkirin.

Dîrok

Ji kolanên arkeolojîk ê bermayiyên ser xaka Melediyê hatine kirin, eşkere bûye ku 4000 sal b.z, di dema kalkolîtîk de insan li vê deverê bicih bûne û şaristaniyan avakirine. Li gor diroka nivîskî Meletî di sala 1650'an de wek bajarekî Hititiyan bûye. Piştî 550 sal, bajêr di sala 1100an de dikeve destê Asûriyan û di salên 800an de ji dikeve destê Ûrartoyan. Medên bav û kalên Kurdan ji sala 612'an heta sala 550'an Melediyê bidest dixin. Paşê dema Persiyan destpêdike.

Di salên 330an de ku Îskender, Mezo-potamyayê bidest dixê, nêzi 1000 salî, yanê p.z heta salên 650an herem di destê paşengên wî û Împaratoriya Romayê, paşê ji di destê Bizansiyan de dimîne. Di dema Bizansiyan de, di sala 712'an de girseyên ermeniyan li Meletî bicih bûn. Disa p.z di salên 969'an de bi fermana Împaratorê Bizansê, ji Suriyê gelek yaqûbî hatin û li heremê bicih bûn.

Heman sal fermandarê Artêşa Musلمانan Hebib bin Mesleme bajêr bidestdixê û hukumdariya Ereban 400 sal dajo. Di salên 1050an de selçûqî tén heremê û Meletî êdî di nav begê wan û kurdan de dest dughurrîne. Ev rewş heta 1400'an, yanê heta dagira osmaniyan dajo. Piştî ku Meletî dikeve destê Osmaniyan, di salên 1401'an de ji alî Artêşa Tîmûr ve tê xerakirin. Bajêr piştî serdestiya Osmaniyan cardin sererast dibe. Meletî di bin bandora serhildanên heremê de ji dimîne. Di sala 1580'an de, di Serhildana Celalî, di sala 1603'an de ji di serhildana Zeynel û Hemze Beg de xeradibe. Piştî salên 1847an wek liwa û sancax pêşiyê bi Xarpûtê ve, paşê bi Diyarbekir ve tê girêdan.

Li gor salnameyan di sala 1914'an de nîfûsa bajêr tevî navçeyan 65 hezar e. Ji vana 18 hezar kes Ermenî ne. Piştî qira ermeniyan nîfûsa wan heliya.

Girêşêra

7 km dûrî nawenda Meletî, li herema

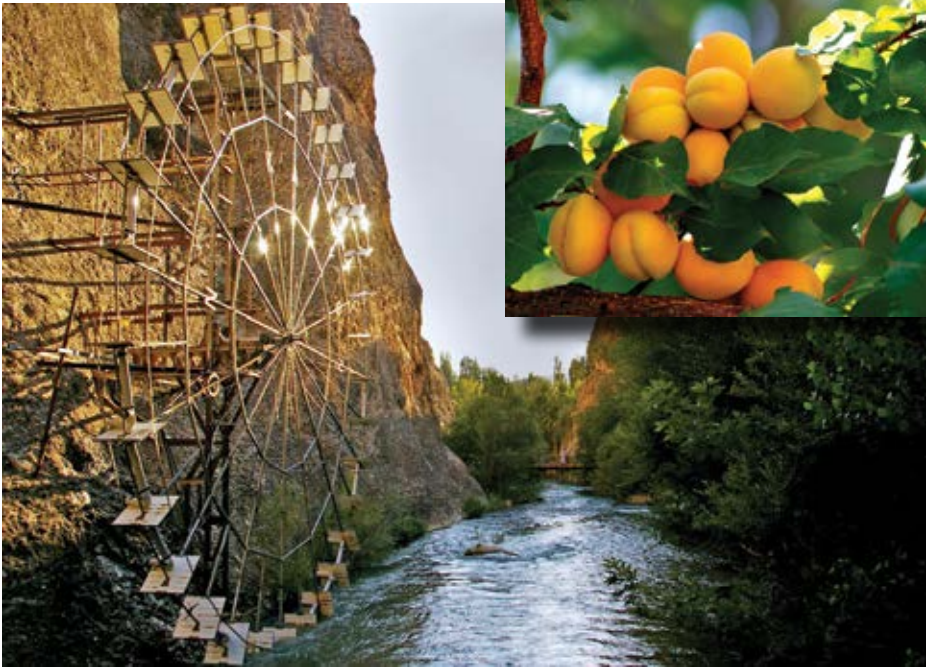
Girêşêra ji salên 1932an vir ve kolanên arkeolojîk tén kirin. Ev kolan hem diroka Meletî hem ji a Mezopotamya û Kurdistanê ji gelek alîyan ve ronî dike. Kolanên ku heta sala 1939'an domkir, di serkeşiya Luis Delaportê yê Fransî de hat meşandin. Piştî Şerê Çîhanê ê Dûyem di sala 1946'an de Arkeolog Schafer û ji 1962'an vir ve ji Arkeolog Îtalî Palmîrî û Pûglîsî dest bi kolanan kirin. Kolanên li Girêşêra hîn ji didomin.

Di encama van kolanên arkeolojîk de derket holê ku, ev girik ji dema dawîn a kalkolîtîk, heta dema Îslamê wek navende-ke rûniştvaniyê hatiye bikaranîn. Herwiha Meletî ji ber ku di sinorê Mezopotamya û Anatolya de ye, ji demên kevn vir ve, bûye wek bendera çanda van şaristaniyan ji.

Di kolanên Girêşêra de, berhemeke dema Hititiyan hatiye derxistin. Evder qesrekî bihiştîşam bûye. Çend ode, derî û diwarên qesrê derketine holê. Di kolanan de figurên lawir û insanan, morên çapê ji hatine ditin.

Kolanên arkeolojîk nişandane ku, hin berhemên vê derê ji dema dawîn a kalkolîtîk mane. Ev ji teqabulê 3 û 4 hezar sal b.z dike. Di nav van bermayîyan de parist-gehekî 6 hezar salî ji heye. Kûp, firaqên gilower û hin wazoyên wê demê ji hatine derxistin. Van bermayîyan nişandidin ku çanda vê derê perçeyekî ji çanda Mezopotamya ye.

Li ser vê qata kalkolîtîk, berhemên dema

tûncê hene. Di vê demê de bajar hîn ji bi pîlan e. Avahî li ser kolanên teng rêzkirin. Berhemên keramik ku bi destan hatine çekirin û firakên ku bi hacetan hatine çekirin ji hene. Herwiha gelek bermayiyên biçûk ji di kolanan de hatine derxistin.

Sedsala 20

Di serê sedsala 20an de wek hemû Kurdistanê li Meletî ji welatparêzî geş bû. Kürd Teawûn Cemiyetî ku di ala 1908an de li Îstenbolê hatibû damezirandin, li herema Meletî ji dixebitî. Piştî salên Şerê Çîhanê ê Yekem ji ku li Amed û Mazrayê Kürd Tealî Cemiyetî şaxan vekir, li Meletî ji gelek aligir peyda kir. Yek ji wan Battalzade Xulîsî Efendî bû ku ku şaxekî vê komela welatparêz li Erebgîra Meletî vekiribû. Di van salan de walî, yanî mutasarifê Meletî Xelîl Rehmi Bedirxan bû. Xelîl Rehmi welatparêzekî Kurd bû. Eşîrê vê deverê ê çekdar birêxist-ibû. Bi taybetî Eşîra Rîşwanan welatparêz bû. Di vê pêvajoyê de Majorê Îngîlîz Noel, ji bo çavderîya heremê û meyla welatparêziya Kurdan bibîne tevî Kamûran Bedirxan û Ekrem Cemilpaşê di tebaxa sala 1919an de hat heremê û Xelîl Rehmi ziyaret kir.

Yek ji xebatên Xelîl Rehmi Bedirxan ji ew bû ku duxwest tevî Waliyê Mazrayê Ali Galîp Beg, Mustafa Kemalê serokê tevgera netewperestê Tirk bigre, lê ew bi serneketin û mecbûr man ku ji heremê veqetin. Ev bajarê kevnare di gelek çavkaniyên kevn de ji cih girtiye. Wek dû minak ji wan, biranînên Generalên Alman Moltke û çavderiyên gerok Ewliya Çelebî ne. Ewliya Çelebiyê ku di sedsala 16an de hatiye Meletiyê, vî bajarî bi gotina xwe wek 'deverekî çiyayan û a Kurdan' binavdike û wiha dibêje: 'Ji ber ku hewa vê derê xweşe, zîlamên wan heta 60-70 salên xwe ji li ser piya ne û diranên wan wek incîyan e. herçiqaas gelek pîr bin ji rûyên wan sor e û gelek qelewin. Ji ber ku av û hewayê wê xweşe, insanên vê derê ji xweşikîn. Li vî bajarî 7 cûr sêv hene. Xwedayê alemê renegekî wiha daye van sêvan ku sorê wan sor, morê wan ji mor e. Eşrafê Melediyê û jinên bajêr ê kibar bi şîma li ser van sêvan şîran dinivîsinin.'

Li gor salnameyên Osmaniyan, berî serdana Ewliya Çelebî di sala 1560'an de nîfûsa bajêr 8700 kes bûye. Ji wan 1300 kes Ermenî ne. Generalê Alman Moltke ji ku di sala 1838an de tevî serleşkerê Osmaniyan Hafîz

Paşa hatibû Kurdistanê û di tefandina serhildanên Kurdan de rol girtibû, di nameyên xwe de behsa Melediyê dike. Wê demê Meletî wek liwayekî bi Eyaleta Gurgûmê ve girêdayî bû. Dema Moltke tevî Artêşa Osmanî tê bajêr, nîfûsa bajêr 12 hezar e û bi qasî 5000 avahiyên wê heye. Artêş ji bo ku zivistanê derbas bike, gelê bajêr ji xaniyên wan derdixe û bajêr dike garnîzonekî mezin. Gelê Meletiyê ji li ser vê yekê, deh km dûrî bajêr li taxa bi navê Aspûzî xaniyên nûh avadikin û li wir bicihdibin. Moltke dibêje ku piştî lêşker ji Melediyê derketin û çûn, ne mumkûn bû ku xwediyên xaniyan malên xwe nasbikin, lewra lêşkeran bajar xerakiribûn.

Meletî bi qehremanên xwe yen destanên ji navdayî ye. Yek ji wan Battal Xazî ye. Di derheqê Batal Xazî de tiştê ku tê zanin ew ji Meletî yê ye û li diji Artêşa Bizansî şerkiirye. Qasî ku Ewliya Çelebî salox dide, di çavkaniyên Ereban de ew wek serkeşekî Musluman tê naskirin, ku Melediyê ji Bizansiyan sitendiyê. Tirkên ku bisedan sal piştî Ereban hatine heremê ji, Batal Xazî wek qahremanekî xwe didin nasandin.

Kele

Di dema Romayîyan de p.z di sedsala 1an û di salên paş de Kurdistan seranser bi keleyan hatiye risandin. Kele ji bo parastin, ewlekarî, bazirganî û bajarvanî xwedî gelek fonksiyonan bûye. Ji ber vê yekê dema Romayîyan Meletiyê bidestxistine derûdora bajêr bi diwarên kelê asê kirine.

Kela Meletî li keviya Çemê Derme ye. Piştî zayînê di sedsala 1an de hatiye avakirin. Li gor belgeyên kevn 11 derî û 95 bircên kelê hebûne. Di dema pêşîn de gelek car hatiye tamîrkirin. Pîlana kelê pêncgoşe ye. Hin diwarên kelê bi kevirên rengin hatine lêkirin û bi gelek motifên balkêş hatine neqşkirin. Kela Meletî îro xirabeyeke.

Mizgefta Mezin

Wek keleyan li hemû bajarên Kurdistanê mizgeftên mezin ji hene. Mizgefta Mezin a Meletî di sala 1224an de ji alî Alaadinê Keykûbat ve hatiye çekirin. Mîmarê kelê, Yaqûbê Ebûbekir e. Mizgeft ji kevnêşopiya mîmarî ya Selçûqîyan e. Çîni û mozaîqên hindirê camiyê di dewra xwe de minak bûne. Minare û diwarên camiyê ji kevir û liviran hatine avakirin. Mizgeft di salên 1970an de tamir ditiye.

Sadettin Şan û Bilind Önen

Bapîrên wan hewrêyên Mele Mistefa bûn

Siwar Bedirxan

DAIŞ'a xwe li eniyên şer li hember şervanên kurd ranagire û dibeze, bi xwekujan êrişî ser sivîlan dike. Her wiha herî dawî DAIŞ'ê di 17'ê Nisana 2015'an de li peytaxta Herêma Kurdistanê, li Hewlêrê li nêzîkî avahiya Konsulxaneyê Amerîkayê, wesayîtek bombekirî teqand û di encama teqînê de 2 ciwanên ji Dêrika Bakurê Kurdistanê Sadettin Şan û Bilind Önen jiyana xwe jîdest dan û 8 kes ji birin-dar bûn. Bi rûdana teqînê re hêzên Asayîşê yek ji kiryarên bûyerê desteser kirin û her wiha herdu ciwanên kurd ciwan ji ji hêla Serokatîya Herêma Kurdistanê weke „şehîdên Kurdistanê” hatin ragihandin û desteyek Pêşmerge ji bo serxweşîya herdu şehîdan hatin Bakurê Kurdistanê

Peyama serxweşiyê ya Barzanî

Bi fermana Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî desteyeke ku ji Evdillayê Bişar Axa yê Fermandarê Berê yê Leqa 8'an û ji Mihemed Xalid, Osman Qasim pêk dihat ji bo serxweşîya herdu malbatan hatin Derîkê. Li ser navê şandeya Başûr, Evdillayê Bişar Axa di serxweşîya malbatan de da zanin ku ew bi fermana Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî hatine Bakurê Kurdistanê ne û Barzanî ew ji bo peyama serxweşiyê şandîye. Bişar Axa di berdewamiya axaftina xwe de destnîşan kir ku Barzanî tu cûdahiyê naxe navbera şehîdên Kurdistanê û haya wî ji hemû şehîdên Kurdistanê heye. Bişar Axa wiha berdewam kir: “Li ser navê Serokê Herêma Kurdistanê û Mesûd Barzanî em niha li Amedê ne. Peyama Mesûd Barzanî ev e; “Bila serê malbata şehîd Bilind û şehîd Sadettin û serê hemû gelê kurd sax be. Eger şehîdên me nebin emê nikaribin li hember dijminên xwe şer bikin. Şehîd li ber dîlên me gellekî şêrin in.” Cenabê Mesûd Barzanî şehîdan gellekî bilind dinirxîne.”

“Kurd bi kuştinê nayên tirsandin”

Di berdewamiya axaftina xwe de Bişar Axa ragihand ku DAIŞ ji bo hemû mirovahiyê xeter e û bi tenê Pêşmergeyên Kurdistanê li hember DAIŞ'ê radiwestin û şerê DAIŞ'a tûndrew ji holê rakirin. Her wiha Bişar Axa giringî û rola şehîdên Kurdistanê ji bi bir xist û wiha berdewam kir: “DAIŞ ji bo hemû mirovahiyê xeterke mezin e. Bi tenê Pêşmerge li hember DAIŞ'ê rawestîyan û şerê DAIŞ'ê kirin. Pêşmergeyan DAIŞ da sekinandin. Şehîdên me ji bo xaka me ne û bo malên me ne. Eger ew nebin emê nikaribin li malên xwe rûnên. Miletê kurd bi kuştinê nayê tirsandin û xilas nabe.”

Endamên malbatên welatparêz

Sadettin Şan û Bilind Önenê li Aynkawaya Hewlêrê di encama êrişêke bombeyî ya

DAIŞ'ê de jiyana xwe jîdest dabûn, endamê malbatên welatparêz in. Bilind Önen neviyê Îzzet Axayê Dêrîki ye û bapirê wî di Şoreşa Gulanê de li gel Melle Mustafa Barzanî di eniyên şer de cihê xwe girtiye. Sadettin Şan ji kurê Ömer Şan e û bavê wî jî yek ji danerê Rizgarîxwazên Neteweyî yên Kurdistanê (KUK/RNK) ye. Bavê Sadettinê şehîd Ömer Şan ji BasNûçeyê re axivî û da zanin ku dilê Sadettin her li Kurdistanê bû û roj beriya rojekê dixwest herê Kurdistanê û di bin ala Kurdistanê de bijî. Şan her wiha ragihand ku kurê wî piştî kutakarîna zaniñgehê berê xwe daye Kurdistanê û zêdeyî 4 sala ye li Kurdistanê bû.

“Kurê min şehîdekî Kurdistanê ye”

Di berdewamiya axaftina xwe de Şan bal kişand ser qehremani û serkeftinên Pêşmergeyên Kurdistanê ji û da zanin ku şehîdbûna û êşa kurê wî ne ya wî bi tenê ya hemû kurda ye û heta ku kurd yekitiyê saz nekin û yekgirtî li ber neyaran nesekinin ew

ê nikaribin bi ser kevin. Şan kişand ser rola Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ji û wiha axivî: “Êşa Sadeetin ne ya me û bi tenê kurê min şehîd nebûye. Bi hezaran şehîdên Kurdistanê hene. Heta ku yekitiya kurdan sax nebe, ez ne bawerim ku em biserkevin. Serkeftina kurdan bi yekitiyê mimkûn e. Nabe ku her partî li gor serê xwe tevbigere û her tiştêkî ber bi xwe ve bikişîne. Kurd di qonaxêke dijwar de derbas dibin. Li Başûrê Kurdistanê bi tenê Kak Mesûd Barzanî heye. Eger di siberojê de Kak Mesûd ne li ser erka serokatîyê be gelo kî dikare serokatîya herêmê bike? Serokatîya Herêma Kurdistanê herdu ciwanên me weke şehîdê Kurdistanê ragihandiye. Bi hezaran ciwan ji bo Kurdistanê bûne qurbani kurê min ji yek ji wan e.” Ömer Şan bal kişand ser rola Pêşmergeyan ji û da zanin ku Pêşmergeyên Kurdistanê ji Kurdistanê dernekavin û ew xaka Kurdistanê weke namûsa kurdan dibînin û her bihosta xaka Kurdistanê ji bo kurdan pîroz e.

“DAIŞ hatiye kirêkirin”

Xalê şehîd Bilind Önen siyasetmedarê kurd Fuad Önen ji piştî peyama Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ji hêla destêyê ve hat bilêvkirin axivî û spa-siyên xwe ji bo Mesûd Barzanî û desteya Pêşmergeyan pêşkêş kir. Önen bal kişand ser dagirkeriya dewletên herêmê yên ser Kurdistanê ji û da zanin ku dagirkerên Kurdistanê DAIŞ ji xwe re kirêkirine û wê bi ser Kurdistanê de dişînin. Her wiha Önen eşkere ji kir ku salên dirêj yên bi şer li pêşîya Kurdistanê ne û divê siyaseta kurd xwe ji vê yekê re amade bike. Önen bal kişand giringiya yekitiya kurdan ji û wiha axivî: “Komara Îslamî ya Îranê, komara kemalî ya Tirkîyê, dewleta Iraqê û Suriye dagirkerin li welatê me. DAIŞ ji kirêgirtiyekî van dewleta ya û li wan zêde-bûye. Mebesta van êrişan rê li ber girtina serxwebûna Kurdistanê ye divê em vê yekê bizanibin û li gor vê yekê tevbigerin. 15-20 salên pêşîya me şer e. Divê siyaseta Kurdistanî xwe ji vî şerî re amade bike. Ev şer bi Kurdistanê serbixwe û yekgirtî dikare bê kirin. Eşkereyê ew netewê êdî ew ê xwe bi xwe birêve bibe. Bilind şehîd bû, serçavan ev êş ji para me ye. Jibîrnekirîna şehîdan, bi xwedîlêderketina li doza wan mimkûne.

“Bilind xwedî giyanekî netewî bû”

Hevrêyê şehîd Bilind Önen, İrfan Bahadin ji eşkere kir ku li Başûrê Kurd-istanê ew bi hev re bûn û Bilind xwedî dilekî Kurdistanî bû ew yek ji her tevgera wî dihat eşkerekirin. Bahadin da zanin ku dema DAIŞ'ê êrişî Maxmûrê kir wî û Bilind çekên xwe hilanîne û ji bo li hember DAIŞ'ê şer bikin çûne eniyên şer û li gel Pêşmergeyan cihê xwe girtine. Bahadin behsa hest û hewldanên Bilind ê li hember DAIŞ'ê ji kir û wiha got. “Dema DAIŞ'ê êrişî Mexmûrê kir me rahiştin keleşên xwe û em çûn cem pêşmergeyan. Şer li wir gellekî giran bibû. Hêza navdewletî piştevaniya Pêşmergeyan dikir. Em çûn şerê li Çiyayê Zerdik ji. Şehîd Bilind xwedî giyanekî netewewî bû. Parastina Kurdis-tanê ji bapirê xwe wergirtibû. Bapirê wî rêhevalê Serokê Nemir Barzanî bû.”

“Em serbilind in”

Apê şehîd Bilind Dr. Ekrem Önen ji da zanin ku dema li welatekî şerdigewime tesîra wî şerî li ser hemû kesî pêk tê û hemû hemwelatîyên wî welatî dikevin bin tesîra wî şerî û êşa şehîdekî bûye para wan ji û ew bi şehîdbûna Bilind serbilind in. Her wiha bal kişand ser şandeya desteya Pêşmergeyên Kurdistanê û peyama serxweşiyê ya Mesûd Barzanî ji û da zanin ku haya Serokê Herêma Mesûd Barzanî ji hemû şehîdên Kurdistanê heye û Barzanî hemû şehîdên hemû perçeyên Kurdistanê weke şehîd dinirxîne û rêzê ji wan re digre û ya ku hewce û rast ji ew helwesta wî ye.

Gruba Xebate ya Vateyî

Merdena yew ziwanî merdena yew miletî ya -2-

Nadire Güntaş Aldatmaz

Humara verêne de mi bi kilimî behsê tarîxçe û amancê Gruba Xebate yê Vateyî kerdî. Seke şîma ki zanê cigêrayox û ziwanzanê ke seba UNESCOyî gureyêne her serre datayê ke seba ziwanan dayê arê, atlasê xo de weşanênê. Nê atlasî ra gore kirmancî/dimilkî/kirdkî/zazakî hîna tehlûke der o.

UNESCOyî ra gore dereceyê tehlûkeyê vînbîyayîşê yew ziwanî goreyê nê krîteran virazîno:

- 1.Aj ra be ajî kirîşnayena ziwanî
- 2.Humara qiseykerdoxanê ziwanî
- 3.Goreyê heme şarî nisbetê humara qiseykerdoxan
- 4.Vurîyayîşê (bedilîyayîşê) cayê ke tede ziwan qisey beno
- 5.Cayanê neweyan rê reaksiyonê ziwanî
- 6.Seba musnayena ê ziwanî û seba ke o ziwan biwanîyo û bêro nuştene, biyayîşê materyalan
- 7.Politîkaya dewletan û dezgehnan
- 8.Verê zîwanê xo de senîniya şarê komele
- 9.Senîniya (çîqas û çîtur) dokumanan ê ke heqa ziwanî der ê

Ziwanzanan seba kirmancî miheqeq goreyê nê krîteran qerar dayo ke kirmancî tehlûkeya vînbîyayîşî der o. Hîna ke no tespîtê inan çin bî ki endamanê Gruba Xebate ya Vateyî vengê zengîlê tehlûke heşnaybî. Coka inan luzimîya saz-kerdena na grube dîbî û serra 1996 ra be nat kî gireyenê. Humara verêne de mi qalê tarîxçeya grube kerdîbî. Nika kî ez wazena ke tenê qalê xebata inan bikerî.

Seke mi verî ra kî vatîbî, amanco verên standart kerdena ziwanî ya. Çaye amanco verên no yo? Çike seba ke ziwan standart niyo kirmancî miyanê xo de kirmancî qisey nêkenê, kitabana nêwanenê. Wexto ke ziwan qisey nêbî, nênuşîya, nêwanîya kî peyder pey beno vîndî. Coka gureyê standîzasyonî eynî wext de gureyê avêr-berdena ziwanî yo, eynî wext de gureyê edebîyatî yo, eynî wext de sevekanayena kulturî ya...

Çiqas ke amancê “Grûba Xebate ya Vateyî” yo sereke edebîyat nêbîyo kî bi nê gureyanê xo bîngeyê edebîyatî kî eşto. Kombîyayîşê verênî ra têpiya, bi nameyê “Vate” de kovare veta. Na kovare de, leyê rastnuştîşî de şîrî, sanîkî, meseleyî kî nuştê. Dima kî bi teşwîqê na grûbe serra 2003 de, bi eynî nameyî weşanxane saz biyo. Nê weşanxaneyî de lehçeya

kirmancî de zaf kitabî çap biyê, hîna kî faalîyetê weşanxaneyî dewam keno.

Heta serra 2006 bi Kurdkî 654 kitabî vejîyê. Nînan ra 74 teneyî lehça Kirmancî der ê. Nînan ra kî zafê xo hetê Weşanxaneyê Vateyî ra çap biyê.

Merdîm şîkîno vajo edebîyatê kirmancî diaspora de, sûrgûn de riçik esto. Na rewşê qedexekerdişê zîwanan ra eleqadar a. Serra 2003 de hukmatî qedexeyê kurdkî ke vazna ra, o wext ra nat kitabê kirdaskî û kirmancî hîna zaf yenê nuştene.

Na rewşê, tarîxçeya Vateyî ra kî zaf rind yena wendene.

Mesela, nuştoxê ke GrûbaVateyî saz kenê û Kovara Vateyî vezenê, verê cû Swêd de yenê pêser. Dima bi serran welatanê Ewropa de kom benê. Serrê de çar hûmaranê kovare vezenê. Serra 2002 de kombîyayîşê desîne ra dima hûmara 18. vezenê. Serra 2003 de aşma êlule de Weşanxaneyê Vateyî İstanbul de kenê ra. Bi Weşanxaneyê Vateyî hûmara vîstîne ra(20) têpya dewreyê dîyîne dest pêkeno û kovare İstanbul de yena çapkerdene. Dewrê dîyîne de kî nika 23 hûmarî vejîyê. Serra 1996 ra no het (nat) 27 kombîyayîşî biyê, 43 hûmarayê Kovara Vateyî vejîyê. Nînan ra 20 teneyê Ewropa de, 23 teneyî kî Tirkîya de vejîyê.

Endamê Gruba Xebate ya Vateyî nêzdiyê 30 kesan ê. Her kombîyayîş de nêzdiyê 20 kesî benê are. Ê ke îmkânê xo çin bî, nêşîkiyayî şerê cayê kombîyayîşî kî dûrî ra e-mail rusnenê. Kesê wînasî kî bi e-mailanê xo dest erzenê nê karî. Çike cayê kombîyayîşî tim goreyê her kesî niyo,

tayîne ra zaf dûrî yo û tayê bese nêkenê ke şerê. O rî ra e-mailan rusnenê, yanê karî ra dûrî nêvindenê.

Na grûbe heta kombîyayîşê 13. welatanê Ewropa de kom bena. Kombîyayîşê 13. de birre kenê ke kombîyayîşê 14. welat de bikerê. Wîni kî beno. Kombîyayîşê 14. 20-21 aşma teşrîna 2006 de Hewlêr de beno. Na grûbe hêdî-hêdî gama xo erzena welat. Dima wisarê serra 2008 de, Kovara Vateyî Diyarbekir de buro kena ra. Kombîyayîşo şîyêsî (des û şeşîn) rey na Swêd de, yê hewtêsî (des û hevtîn) Diyarbekir de û heştêsî (des û heştîn) kî Dêrsîm de beno. Kombîyayîşo heştêsî na tepîya yew Çewlig de, yew Dêrsîm de, yew Sêwregî de, ê bîni kî Diyarbekir de temamê xo 27 kombîyayîşî benê.

Endamê grube nê kombîyayîşan de senî xebeîne:

Çekuyê kombîyayîşê ameyeyî hetê grube ra tesbît benê. Her kes mîntîqaya xo gore çekuyan ser o xebeîto û heme mîntîqayan ra varîyasyonê yenê ruşnayene, çekuy yew kesî de (Mamosta M. Malmîsanîjî de) benê arê. Mamosta M. Malmîsanîjî inan tesnîf keno. Seba yew çekuye kancîn mîntîqa de se vajîno, a çekuye kotî de nêrî ya, kotî de makî ya, tesbît beno. Dima çekuyan ser o hetê zîwanzaniye ra, hetê morfoloji ra, hetê etîmoloji ra û hetê fonetîkî ra muneqeşe beno û peynîyede kî heme varîyasyonan ra yew çekuye bi raya(reye) endaman yena weçînitene. Bi kilimî karê grube niya avêr şono.

Hikayenuştux, şair û rojnameger Roşan Lezgîn kî yew makaleya de xo de niya

vano:
“ Standardîzekerdişê kirmancî (zazakî) surgunde gelek erey dest pêkerd. Grûbêk roşînvîrê kurdan ke bi hawayêko mecburî tayê welatanê Ewropa de sey multecî mendêne, serra 1996 de Swêd de kom biy. Roşînvîrê ke şarîstan û qezayanê çîya-çîyayan yê Kurdistanê Bakurî ra biy, xo bi nameyê “Grûba Xebate ya Vateyî” name kerd . Qaydeyê gramerê kirmancî û formê çekuyanê ke sey standard ameyê qebul kerdene kovara Vateyî de day weşanayene. Kovara Vateyî ke hetanî nika 33 hûmarê aye weşanîyayê, kîşt a nê xebatanê ziwanî de, esas seba averşîyayîşê edebîyatê nesrî yê kirmancî wezîfeyê wendegehêk dî. Gelek nuştoxê ke reya verêne bi rayîrê na kovare musayî wendiş û nuştîş kirmancî yan zî bi rayîrê na kovare wendiş û nuştîşê xo aver berd, demeyêko kilm de her yewî di-hîrê kitabê hikayan weşanay. Mîyanê şeş serran de, bi nameyê “Binê Dara Valêre de” (2002), “Halîn” (2006) ve “Ez Gule ra Hes Kena” (2007) hîrê kitabê Roşan Lezgînî, bi nameyê “Beyî Se Bena?” (2004) kitabêkê J. Însan Esparî, bi nameyê “Hîkayeyê Koyê Bingolî” (2004) kitabêkê Deniz Gunduzî, bi nameyê “Hewnê Newroze” (2005) kitabêkê Munzur Çemî, bi nameyê “Omid Esto” (2006) kitabêkê Huseyîn Karakaşî, bi nameyê “Gorse” (2007) kitabêkê Jêhatî Zengelânî û bi nameyê “Xafilbela” (2008) kitabêkê Murad Canşadî, pêropîya new kitabê hikayan bi kirmancî weşanîyay.”

Seke tîya de kî aseno, ê ke seba standartkerdişê kirmancî kewnê raye, dima bîngeyê edebîyatê kirmancî kî erzenê. Kovara Vate de hem hikayeyê modernî û hem kî sanîkî çap benê. Çiqas ke zor û zulmê asimîlasyonî dewam bikero kî merdim şikîno êdî qalê edebîyatê kirmancî bikero.

Sirgûnkirina 300 hezar kurdan!

Mehmet Gültekin

Jontirkan şerê cihanê ê pêşin wek derfet bikaranin û ji bo avakirina netewa tirk ji xwe kirin armanc ku miletên ne misilman bi komkuji û koçberkirinan ji holê rakin û yê misilman ji pêşî ji taqetê bixinin û piştre ji asîle bikin. Di vê pêvajoyê de li vi welatî yek ji xwînxariyên herî xedar ên di dîroka mirovahiye de qewimin. Piştî lidarxistina fermana dewleta osmanîyan ya ji nisana 1915'an bêhtirî milyonek ermenî, rûm û asûrî rastî komkuji û koçberkirinan hatin. Her weha ji belgeyên ku peyderpê ronahi dibînin eşkere dibe, çewa Jontirkan bi koçberkirin û asimilekirina kurdan ya bi zordarî ji xwe re kiribûn armanc. Di payîzda sala 1916'an Jontirkan dest bi meşandina vê planê kirin, bi sed-hezaran kurd ji herêmên wek Bingol, Palu, Muş û yên mayîn bi zorê berbi rojavayê koçberkirin.

Jakob Künzler ê mirovhiz û alîkarê bind-estan ê Isvîçreyî ku di wê heyamê de li Ruhayê dima di bîranînên xwe "Li welatê xwîn û hêstiran" de trajediya miletên ku bûn qurbanîyên Jontirkan ji salên 1914-1918 radixe ber çavên me. Hîn bi destpêka şerê cihanê ê pêşin Jakob Künzler dibe şadeyê wê yekê ku çewa li Ruhayê miletên ku bi hezar salan cînarê hevdu bûn ji ber propoxanda û pîjîkirinan bi carekê de li dijî hevdu rabûn. Bi destpêka fermana ermenîyan û demek kurt piştre ji ya sirgûnkirina kurdan Jakob Künzler fêhm dike ku hemû ev bûyer bi plana nijadperestî ya Jontirkan û bi destê artêşa wan tê meşandin. Jakob Künzler di nav van trajediyan de bi hemû derfetên xwe hewl didê ku alîkariyan ji qurbanîyên bê mal û birçî re bigihîne. Pirtûka Jakob Künzler yek ji çavkaniyên serke ê wan salan e. Em li vir beşeke ji bîranînên wî bi wergera xwe a ji zîmanê almanî didin ku wî tê de bi taybetî salixê bûyerên sirgûnkirina 300 hezar kurdan kiriyê.

"Wek diyar e ti rojnemeyeke Ewropî nenivîsand ku heman Jontirkan, yê ku dixwastin koka ermenîyan biqelînin, kurdên ku li Ermenistana jorin rudinên û herçiqas ew li ser heman bawerîya olî bin ji ji mal û milkên wan qewitandin. Ev yek ji ber heman baheneya ku di destpêkê de bo ermenîyan ji dihat buikaranîn qewimî, ango qaşo ew civakeke bêewle ye û ew dikarin biçin xwe bispêrin rûssan. Gelo di peyda bûna vê baweriyê de para helwesta kurdan çiqas hebû, ez pê nizanim. Tiştê ku

ez dizanim, min di nav sirgûniyan de ser-bazên payebilind ji dîtin yê ku di destpêka şer de bi wêrekî dijî rûssan şer kirin û niha ji spasiya tirkan bi vî awayî dibînin. Di zivistana 1916'an de koçberkirina kurdan ji Çapaqçûr, Palu, Muş, ango ji wilayetên Erzirom û Bidlîsê destpêkir. Bi texmîn dora 300.000 kurd mecbûr kirin ku ew berbi başûr koçber bibin. Di destpêkê de ew li Mezopotamya jorin bi piranî ji li Ruhayê û li aliyê rojava ji li Entab û Meraşê hatin bi cih kirin. Di havîna sala 1917'an de ji bi berdewamî ew ji wan deran ber bi deşta Konya'yê koçber kirine. Mebesta Jontirkan ew bû ku ew komên kurdan êdî venegerin welatê xwe. Daxwaz ew bû ku ew di Anatoliya Navin de peyderpê di nav tirkbûnê de bihelin.

Reftara li hember van kurdan di pêvajoya sirgûnkirinê de ji yê ermenîyan gelek cûda bû. Di rewitiyê de ti tehdavî bi wan çenebû, divê ti kesî li wan eziyet nekira. Lê belê tiştê herî tirsnak ew bû ku sirgûniya wan di zivistanê de qewimî. Dema komek ji sirgûniyên kurd êvarê digihîşt gundekî tirkan, gundiyan ji tîrsa li hember wan bi lez deriyên malên xwe dadidan. Bi vî awayî ew belengaz mecbûr diman şeva zivistanê di bin berf û baranê de derbas bikin.

Roja din ji gundiyan bona kesên ku ji ber sermayê cemidî bûn gorên komdarî kolan. Kul û derdê wan komên ku di encamê de gihîştin Mezopotamîyayê ji hîn neqediyabû. Li bajarên ku ew di avahiyan nîvxirabe, yê ku pêşde ermenî tede mabûn, hatin bi cih kirin bi dayîna nan ji aliyê hikumetê xela ya di destpêkê de hinekî kêmtir bû. Lê di gundan de ev yek ne wisa bû, binecih li hember kurdan diketin tîrsê û zexîreyên xwe yê ku jixwe kêmtir bû bi dilekî bi tîrs diparastin. Bi wî awayî li wir ji di nav van bêbextan de birçibûnê destpêkir.

Ji ber ku hikumetê bi çavekî hesûdî alîkariya min a bo ermenîyan şopandibû û ev bîcareyîya xedar a kurdan bi xurtî

dilê min dişewitand, ji ber ku ew ji mirov û birayên me nin, min di meha çîleya pêşin a 1916'an de berê xwe da Helebê. Min dixwast bala konsolosên li wir bikişînim li ser tevgereke alîkariyê. Bi çalakiyeke wisa min dixwast bo ermenîyan ji ji nû ve alîkariyeke baş bê lidarxistin. Ev daxwaza min ji aliyê konsolosê Almanyayê û yê Amerîkayê de bi kubarî hat ecibandin. Dema vegeerê ez ji gundên Sirûcê û yê deşta Heranê re derbas bûm ku ez derheqê hejmara hewcedarên alîkariyê yê ve herême de bibim xwedî fikirekê. Min li wir 30.000 mirovên wisa tesbît kir ku bi ser de her roj komên nû ji aliyê bakûr dihatin.

Min hin dawiya çîleya pêşin bersîveke soz-dayînê ji konsolos wergirt û piştî demeke kurt birêz B. ji konsoloxaneyê Amerîkayê bi 150.000 Franken hat. Konsolosê Elmanyayê ji min re 7.000 Frank şiyand. Pêşniyariya min ku li cihên cûda ce û genim bê standin û ez wan di nav van mirovên

bêcare de belav bikim hat qebûl kirin. Di mehên çîleya paşin û sibatê de min bi alîkariya hin mirovên wefadar di gelek gundan de nan da belavkirin. Ev ne karekî hêsan bû. Pir caran ez bi xwe bi siwarî diçûm gundan ku bibînim ka ev kar baş dimeşe. Di gundekî de min tesbît kir, ew genimên ku me kirî bûn ne bi goreyî peymanê me baş bûn. Min ji mirovên birçî rica kir ku ew warin gundekî din, ya ku rîya 4 saetan ji wir dûr bû û li wir embareke me ya tîjî hebû. Lê belê bi ser vê yekê li wir şîn û giriyeke mezin destpêkir.

Mirovên nîvrût ku birçibûna wan ji çavên wan dixuya xwe avêtin ber piyên min, lava kirin û xwestin ku ez wan genimên xirab bidim wana, yê ku wan dixwast bixwin. Ez mecbûr mam wê daxwaza wan a xurt qebûl bikim. Lê belê min nimûneyek ji wê genimê xirab bi xwe re bir û li bajêr li firoskar nişan da û xwest ku ew tonek genimê baştir wek serrastkirina vê zirarê bide. Piştî demeke kurt ew genimê ku hatibû

kirin qediya. Lê di wê demê de êdî bihar hatibû, diyar bû ku wê dexileke baş peyda bibe. Kurdên di gundan de ji ber birçibûnê çêre dixwarin û dema ku waxtê çandinê hat, hewce bû ji bo wê kar bihata meşandin, wan ji ereban baştir kar dikir. Kurdan di karê çandinê de alîkarî dikirin. Lê belê zivistana 1917/18 birçibûneke nû peyda kir. Her çiqas dexil baş derketibû ji lê birçibûneke gelek xedar çêbû û ji ber wê hema nêzikî tevaya kurdên sirgûnkirî mirin.

Jontirkan ne tenê ermenî û kurd her wisa ereb ji xistibûn nav plana xwe ya qirkirinê. Divê ew ji bi xedarî bihatana qetilkirin. Ew di vê plana xwe de serfiraz nebûn, tenê ji ber ku wan nikaribûn bi hêsanî ereban bigirin. Yek ji wan dîzanibû ku inglîz piştigriya ereban dikin. Serbazekî cendirmeyan ji min re got ku ger ew di şer(ê cihanê) de serfiraz bin, tirkê hesabê xwe bi ereban re bibînin, û ew ê gelekî kêfxweş be ger ew bi xwe ji bikaribe beşdarî qirkirina wan bibe."

Bo Kobanê ‘Her Roj Yek Dolar’

Dilan Yaruk

Ciwanên kurd ên ku piştî erdhêja Wanê ya di sala 2011'an de pêk hatibû xwe li ser înternetê birêxistin kiribûn û ji bo şênîyê Wanê bi navê kampanyaya “Her Roj Yek Dolar” alîkarî berhev kiribûn xebata xwe vîcarê guheztin qadeke din û bo mexdûrên şer ketin nava hevldaneke nû. Komek ji ciwanên Bakur ku di dema erdhêjê de bi mehan alîkarî berhevkirin û pêdiviyên xizanan dîtin niha ji li Amedê bi navê Her Roj Yek Dolar komeleyeke alîkariyê vekirin. Wêkê zanin bi êrişên DAİŞ'ê yê li ser Kurdistanê re li Bakur û Başûrê Kurdistanê gelek komeleyên alîkariyê hebûn û ji bo ku pêdiviya xelkê dabîn bikin kampanyayên xwê didomînin. Niha ji ew komele ji bo avadaniya Kobanê dest bi kampanyayan dikin. Komeleya Her Roj Yek Dolar ji di çarçoveya avadaniya Kobanê de dest bi kampanyayan kir û di hevildana ku kampanyayên xwe li her aliyê Kurdistanê û hin deverên cihanê bidomîne de ye. Serokê Komeleya Her Roj Yek Dolar Ebubekir Pilatin di de zanin ku li Kobanê pêdivî bi alîkariya her cûreyên jiyanê heye û divê bi taybetî ji Kurdistanî bi riheki seferberî piştigiriyê bikin.

“Em destê alîkariyê ne”

Ebubekir Pilatin di destpêka axaftina xwe de eşkere kir ku kurd di bin zîlm û zordariyê de ne û her tim pedîviya wan bi alîkariyê heye û bi mebesta alîkariyê gelek kes piştigriya wan dikin û bi taybetî ji xebatên xwe bi rêya înternetê dimeşînin. Pilatin di derheqê mebest û armancên komeleya wan ji agahî dan û wiha domkir, “Gelê kurd

bindest e, komkûjî li ser pêk hatine û êrişên tunekirina kurdan hîn ji berdewam in. Bi karesatan jiyanê li Kurdistanê tê tunekirin. Ji ber ku pêdivî li gelek cihan heye em ji dixwazin ku xebatên xwe bigihînin her devera Kurdistanê. Mebest ew e ku li kê derê wêranbûn û xizanî hebe em hemû kurdan bo vê tîxin nava xebatên piştigiriyê û birînen hev bikewînin. Bi boneya van tiştan me komele vekir û bi taybetî em li Amedê xebatên navendî dimeşînin.”

Di dirêjahiya axaftina xwe de Pilatin amaje bi wê yekê ji kir ku ji gelek welatên Ewropa û bajarên Kurdistanê endamên wan ji hene û ew ji amadene alîkariyê bibexşînin. Pilatin rawşa nebûna dezgehên kurdan ên alîkariyê ji bi bir xist û da zanin ku yek mebesta wan ji ew e ku li hemû bajarên Kurdistanê şaxên Her Roj Yek Dolarê vekin. Pilatin wiha axivî: “Pêdiviya xelkê me bi komeleyên alîkariyê he ye. Bo minak xelkê me dixwaze alîkariyê bişîne ji Kobanê re ji Şengalê re lê belê nikare. Eger dezgehên me hebin ewê xelk serî li wan komeleyan bide û alîkariyên xwe ji ser komeleyan bişîne. Mebesta me ewe ku em li her bajarê Kurdistanê şaxekê vekin û xwe bigihînin xelkê xwe. Ne tenê bo cihên ku karesat rû didin lê ji bo xwendekar û lêkolîneran ji em dixwazin xebatan bidin meşandin”

Li ser înternetê kampanyaya alîkariyê

Di berdewamiya axaftina xwe de Pilatin behsa erdhêja Wanê ji kir û da zanin ku di wê erdhêjê de kareseteke mezin bi ser xelkê kurd de pêk hatiye û gelek malbat ji derve mane û wan bi kampnyayên alîkariyê piştevaniya xelkê Wanê kiriyê û ew bi tenê nehiştine û wan bi pereyên ku hatine ber-

hevkirin ji malbatekê re xaniyek stendine. Pilatin li ser xebatên ku li wanê kirine wiha got, “Xebata me ya yekemin li ser erdheja Wanê bû, em gelekî li ser meseleyê sekînin û di înternetê de kampanyayek mezin hat destpêkirin. Gellek kes ji civakê beşdarî kampanyayê bûn. Dikarim bibêjim ku me nezikê 70'ê hezar lire berhevkir. Me bi wan pereyan ji TOKI'yê xaniyek sitend û me da malbatekê bê xanî. Em gelekî kefxweş bûn û me fêmkir ku em dikarin hertiştî bikin.”

Ji bo her bajarî pirtûkxaneyek

Her wiha Pilatin nebûna pirtûkxaneyên bajar û navçeyên Kurdistanê ji bi bir xist û eşkere kir ku ew li ser avakirina pirtûkxaneyan ji radiwestin, mebesta wan ew e ku li hemû navçe û bajarên Kurdistanê pirtûkxaneyan vekin da ku xelkê kurd xwende bibê û ew xwe di wê çarçoveyê de berpirsiyar dihesibînin. Pilatin, ragihand ku di demeke nêz de ewê li navçeya Bismila Amedê pirtûkxaneyekê vekin û wan xebatên xwe yê di vê mijarê de ji bi dawî kirine û ewê piştî di alîkariyên xwe ji ser komeleyan bişîne. Mebesta me ewe ku em li her bajarê Kurdistanê şaxekê vekin û xwe bigihînin xelkê xwe. Ne tenê bo cihên ku karesat rû didin lê ji bo xwendekar û lêkolîneran ji em dixwazin xebatan bidin meşandin”

Pêdiviya Kobanê bi alîkariyê heye

Wekê tê zanin piştî rizgarbûna Kobanê ya ji hêla hêzên kurd ve hemû dezgeh û komeleyên kurdan ketin nava hewldana alîkarî û ji nû ve avakirinê. Platin bal kişand ser xebatên cûr be cûr yê bo mijarê ji da zanin wê di demeke nêz de li Amedê konferansek

bêlidarxistin û wiha dirêjî da axaftina xwe, “Şerên ku li Kobanê bû gelek zirar da bajêr. Her kes dikare alîkariya Kobanê bike û em wek komeleyekê em bi dil û can ji bo Kobane dixebitin. Li Kobanê kêmasî hene, kêmasiyên xwarin û vexwarinê, kêmasiyên av û ceyranê, kêmasiyên cih û waran gelekî zede nê. Emê di avakirina Kobane de ji cih bigrin, çî ji destên me tê em ê bikin.”

Di berdewamiya axaftina xwe de Pilatin eşkere kir ku roj bi roj pêwediyan wan bi sazî û komeleyên kurd re ji xurt dibin û ji bo ku ew karibin alîkariya xelkê kurd bikin pêdiviya wan ji bi alîkariyê heye û divê hemû kes beşdarî kampanyaya komeleya wan bibin. Her wekî din Pilatin eşkere kir ku hemû kes li welatê ku lê dijîn dikarin beşdarî kampanyayê bibin û bi qiymetê pereyî piştevaniya avadaniya Kobanê bike. Pilatin destnîşan kir ku xebatên wan ên berhevkirina alîkariyê wê bê navber û li her qadê berdewam bike û di demeke nêz de ewê rû bi rû ji di nava civakê de cih bigrin bo komkirina alîkariyê. Pilatin wiha domand: “Em hedi hedi bi saziyan re ji teklîyên xwe xurt dikin. Deriyê me ji herkesî re vekirî ye. Em tu carî xwe bi şûn de nadin. Dema ku gelê kurd zedetir beşdarî kampanyayan bibê, em ê ji ewqas karibin alîkariyê bikin. Afîş û belavokên me amade ne, di nêzik da emê belav bikin. Ji bilî înternete emê rû bi rû ji bi civakê re bîn hevdu.”

Alîkarî li xelkê vedigere

Ebubekir Pilatinê serokê komeleyê di dawiya axaftina xwe de bang li kurdên Bakur ji kir û da zanin ku dibe ku berhevkirina yek lireyî wek tiştêkî biçûk bê dîtin lê daxwaz kir ku herkes bi zanîna ku ew xebat bi gavên biçûk hatiye destpêkirin lê niha gihîştîye asteke mezin û herkes li gorî wê beşdar bibe. Pilatin gotina xwe wiha bi dawî kir. “Komeleya Her Roj Yek Dolar dibêje, “bila her kes, her malbatêk rojê yek lireyî biaveje kumbarayekê û bila destên wan ji hîni berhevkinê bibê.” Yek lira tiştêkî biçûk nîn e, hedi hedi mezin dibe û dibe kom. Ew alîkarî dibe pirtûkxane, dibe xebatên, sinema û şanoyê, ji malbatekê re dibe xanî, ji xwendekarekê re dibe bûrs. Kurd di qonaxekê şer de derbas dibin û hewceye li hev xwedî derevin. Berê ji tiştên wisa hatin serê kurdan lê kurd di ber barê hev re rabûn û hevdu tenê nehiştin em ji wê hevîyê dikin.” Kesên ku karibin xwe bigihînin komeleyê dikarin bi rêya medya ya civakî rûpelên wan bişopînin û pêwendiyê li gel wan dêynin.

"Muzîka kurdî bê dengbêjî nabe"

Mehmet Emin Kan

Te muzîka xwe li ser kelepore kurdî ya qedîm ava kiriye û yek ji nûnerên wê muzîkê teyî naskirin. Serpêhati-ya te ya muzîkê çawa destpêkir?

Ez di 22 saliya xwe de tevî NÇM'ê bûm. Dema ez çûm NÇM'ê Şehîd Ali Temel pêşwaziya min kir, min stran digotin. Paşê ji min çend kilamên dengbêjiyê ji gotin, wî ji min re got; 'were em derkevîne jor e.' Ez derketim jore min dît Apê Musa, Feqî Hûseyin Sağnıç, Apê Torî, İbrahim Gürbüz li wê derê bûn. Apê Musa ji min re got; 'Xorto heval dibêjin tu kilamên dengbêjiyê dibêji, ka bêje.' Min çend stranên Miheme Arif Cizrewî gotin. Ji min re pêşniyaz kirin ez bi wan re vî karî berdevam bikim. Malbeta min koçber bûbû, kar û derfetên min tunebûn. Dema ez li Farqînê diçûm dibistanê, di dawîya hefteyan de min li dawetan distira. Rehmetiyê Şiyar li tenbûrê dixist, dawetên wê demê gellekî çiyawaz bûn. Weke mîtînga bûn, her partî li wê bûn û cihê kurdîniyê bûn.

Piştî 87'an tekiliya min û hinek freaksiyonên kurd re çêbûn. 88- 89'an de li Stenbolê hevala li zanîngêhê komek ava kir û ez ji tevî wê koma Koma Serdilan bûm. Me biryara çêkirina albumeke kurdî da. Di salên 90'î de me dikarîbû albûmên kurdî çêbikin. Ne fermî be ji dema Turgut Özal yaseyek derxistibûn bi wê hinek me dikarîbû bi kurdî muzîka xwe îcra bikira. Lê gotinê stranên bi tirkî bûn, me navê Kurdistanê dikir 'gulistan.' Me kasetek bi navê 'Zimanê Kurdî Zimanê me ye' derxist. Piştî wê ji me wek xebatkaran NÇM'ê dest bi xebatê kir. Ez wê demê li Kocaeliyê bûm ji mehê carekê dû caran diçûm û dihatim. Paşê di sala 93'an de li Amedê ji NÇM vebû. Min ji li wê derê dest bi xebatê kir. Di sala 93'an de ez wek xebatkarekî NÇM'ê her roj -heta îro- xebaten xwe yê hunerî berdevam kir û bûm endamê Koma Azad. Ev 23 sal in ez bi koma Azad re dixebitim. 25 - 26 sale ji karê hunera kurdî dikim.

Bajarê Farqînê ku demê navenda çand û kultur û siyaseta kurd bû û te ji navê xwe ji wê wergirtiye tesîreke çawa li ser muzîka te kir?

Beriya 80'yî navenda hemû freaksiyonên kurdî li Farqînê bûn, hem çand û kultura kurdî serdest bû û hem gelek komelan li wir kar dikirin. Di karê kurdewariyê de tesîra xwe li ser hemû zarokên Farqînê dikirin. Mesela beriya 80'yî li Farqînê tu kesî bi tirkî ne dipêyivî. Ji ber ku bajêrekî kurdewar bû. Ji aliyê niviskariyê ji de tesîra Siyapûş, Şex Mizbah, Muhterem Biçimli hebû. Kesên şoreşger wek mînak Egîdî û yên din ji hemû ji her-

Hunermend Farqîn di sala 1965'an de li navçeya Farqîn a Amedê ji dayik bûye. Piştî ku dest bi rêwîtiya hunerê dikê. Ozan Şiyar bandorek mezin li ser wî dike û berê xwe dide stranên kurdî û di sala 1989'an de tevî çend hevalên xwe "Koma Serdilan" didamezirîne û di sala 1992'an de albûma xwe ya bi navê "Zimanê Kurdî Zimanê Me Ye" derdixê. Piştî ku Navenda Çanda Mezopotamya di sala 1992' an de li Stenbolê tê damezirandin Farqîn tevî xebatên NÇM'ê dibe. Di sala 1993'an de bi vebûna şaxa NÇM ya Amedê re di Koma Azad de cih digre û albûma bi navê 'Şimal' derdixin. Di sala 2001'ê de albûma bi navê 'BiHuşt min' û di sala 2004 an de albûma 'Şar' derdixin. Farqîn di xeleka „Şahiya Stranan' de ji tevî çend stranên xwe cih digre. Farqîn di sala 2008 an de albûma xwe ya duyemîn ya şexsî bi navê 'Roj wê bê' derdixê. Hunermend herî dawîn keda xwe ya 25 salan di albûma bi navê 'Derî' de tomar kiriye. Ew niha li bin sîvana "Navenda Çanda Mezopotamya û Komeleya Çand û Hunera Dicle Firatê" xebatên xwe yê çand û hunerî didomîne.

ema Farqînê derketin. Ji ber wê ji wana tesîra xwe li ser civakê kiriye. Lê di aliyê çandî de yekem kesê tesîr li min kiriye Ozan Şiyar e. Yê duyemîn mamosteyê min yê dibistana sereke Abdurrahim Xoce bû. Wî bi kurdî ders dida.

Lewre zarokên gund bi tirkî nizanibûn. Paşê ez çûm navenda Farqînê. Dema li Farqînê min dibistan dixwend rehmetiyê Mehmet Geren hat Farqînê bû cihgirê mudîr. Li wê derê êdî min bi dest stranên kir. Ez û Zana Farqînî em di heman polê de bûn.

Wî ji stran digotin. Hevalekî me şehîd bû navê wî Abdulkrim

Taniş bû. Em her sê di dibistanekê û di polekê de bûn. Me her sêyan bi hev re stran digotin.

Li ser 'Derî' di ferhenga kurdî de gellek gotin hene. We çima navê albûma xwe ya nû kir 'Derî'?

Armanca min di vir de ew e; tu deriyekî vedikî belkî ew derî bibe deriyê xêre ji bo me, li hêla din deriyekî vedikî nebaşî derdikeve. Lêbelê min di vir de xwest deriyekî xêre ji bo me û ji gelên Rojhilata Navîn re vebe û siberoja gelê Rojhilata Navîn rojên aşitî û azadiyê bi xwe re bîne.

Di ve çarçoveyê de ez nêz dibim. Dema ku mirov derî binirxîne gelek wateyên vî tînin gotin. Her derî bi xwe re derî yekî din vedike, her deriyek ji mirova re ronahiye tîne, Armanca min û wateya ku ez didim derî ji ev e; bila yekbûna gele kurd pêk were û azadî û aşitî ji Rojhilata Navîn bi cih bibe gotiye. ez û Xalê Seyîdxan car din bi hev re dibêjin yek a Dengbêjiyê. Yanî xebatek vek komûn çêbû.

NÇM di kurdewariyê de cihekî taybet digre. gellek nivîskar û hunermend ji NÇM'ê derketin. Bêguman tesîra Apê Musa, İbrahim Gürbüz, Ali Temel, Feqî Hûseyin ji li ser we çêbû. Hûn nifşên wê demê çawa dinirxînin?

Dema ku em diçûn NÇM'ê di destpêkê de ji me re gotin; 'hûn parastina zimanê kurdî bikin, hûnê parastina çanda kurdî bikin. Ji ber ku sistema dagirker zimanê kurdî, çanda kurdî wek çanda xwe dibîne û asimilasyonê destpêkiriye dibe gerek li hember ve yeke helwesereke we ye xurt hebe.' Yekem car me ev yek bikaranî û ya din ji dema ku me Feqî Hûseyîn û Apê Musa nas kir wan ji me re digot divê hûn van tiştan biparêzin û li van saziya xwedî derkevin digotin; 'Hûnê zimanê xwe, çanda xwe pêşvebibin.

Li hemberî sistemê zimanekî, çandeke alternatîf pêk bînin.' Sistemê êrîş dike dixwaze ziman û çanda kurdî tîk bibe. Miletêk tûne hesab dikin. Li hember ve yekê ve saziyê diparastin. Em li wir fêrî parastin û pêşvebirinê bûn. Mînak yekem cara ku ez çûm NÇM'ê Elî Temel bixêhatina me kir. Ew ji bo me mînakên herî mezin in. Wan ji me re mîreteke mezin hiştin û em ji ji doh heta îro ve mîrata van berdevam dikin û di pêşerojê de ji zarokên me re dikarin bingehekê rast deynin.

Gellek kanalên muzîke yê kurdî vebûnê û gellek hunermendên nûn ji peydabûne. Ji van hunermendan re tê gotin ku bi kurdî nastirên û qelîteya muzîka kurdî xirab dikin. Tû van kanalên û vî yekê çawa şîrove dikî?

Hevalên ku nû dest bi vî karî dikin ne di rastiya lêgerîna muzîkê de ne. Pir-raniya wan li pey populerbûnê ne. Ewê çawa pereyan ji mîlet bistînin ewê çawa konserta bidin bi wê wateyê nêz dibin. Hemû nêzîkatîya van ev e. Bê rêxistin, bê perwerdekirina muzîkê dixwazin hema vî karî bi pêk bibin. Lê muzîka kurdî karekî wisa nîne. Heke tu Evdalê Zeynikê nizanî, tu dengbêjan nas nekî, tu di vî alî de lekolînan nekî, stranên gela tomar nekî, bi kurdan re tîkîliya te tunebe pêkanîna vî karî ji zehmet e. Niha hevalên ku nuh dest bi vî karî dikin dixwazin muzîka nûjen, yanî ji muzîka kurdî ya rêsen dîr bikevin. Divê em xwe ji vî dîr nekin, em perwerde li ser muzîka kurdî bibînin em li ser muzîka kurdî karên baş bikin. Heke em li ser muzîka kurdî lêkolînan nekin, em dengbêjan nas nekin, em çirokbêjen xwe nas nekin, em dîroka kurda baş nizanibin emê ji Stenbolê nikaribin muzîka kurdî çê bikin.

Problema me ya herî mezin ji ev e.

